

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)

จัดทำโดย
กลุ่มนโยบายและวิชาการ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระบุรี

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ จัดทำขึ้นโดยได้นำแนวคิดการพัฒนางานด้านการจัดสวัสดิการสังคม มาจากยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่ตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งก่อให้เกิดสังคมไทยยกระดับระบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม ทัวถึง เป็นธรรม อย่างยั่งยืน ทั้งเป็นแผนแม่บทในการจัดสวัสดิการทางสังคมของจังหวัดสระบุรี

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการจัดทำแผนโดยนำสถานการณ์ และปัญหาของประชาชนในจังหวัดสระบุรี มาเข้าประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการของจังหวัด และได้นำร่างแผนดังกล่าว โดยได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด (ก.ส.จ.)การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงาน รวมทั้งเป็นแนวทาง การป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้อย่างเหมาะสม ได้รับสิทธิอย่างเป็นธรรม ทั้งด้านการศึกษาสุขภาพที่อยู่อาศัย การทำงาน การมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับให้เกิดการจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัดสระบุรีได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรม และได้มาตรฐาน ต่อไป

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าภายในระยะของแผนสวัสดิการสังคมฉบับนี้ ประชาชนในจังหวัดสระบุรีทุกคนจะได้รับหลักประกันถ้วนหน้าและมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในสังคมในการดูแลสวัสดิการของตนเอง และมีส่วนร่วมในการดูแลระบบสวัสดิการสังคมของจังหวัดด้วยความภาคภูมิใจ

ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี

๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสระบุรี	๑
- อาณาเขต	๒
- ลักษณะภูมิประเทศ	๒
- ลักษณะภูมิอากาศ	๒
- สภาพเศรษฐกิจ	๓
- การศึกษา	๓
- ศาสนา	๓
- สถานที่ท่องเที่ยวและโบราณสถานที่สำคัญ	๓
- ขนบธรรมเนียมประเพณี	๔
- สถานการณ์และแนวโน้มด้านประชากร	๔
- เขตการปกครองและการเมือง	๕
- ข้อมูลเศรษฐกิจ	๖
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสระบุรี ๔ ปี	๘
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๘
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันกระบวนการผลิตสินค้า และบริการสู่มาตรฐานสากล	๘
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีภูมิปัญญาไทย	๙
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมระบบบริการสาธารณะสุขตามหลักธรรมาภิบาล และมีคุณภาพมาตรฐาน	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑๐
- ความเป็นมา	๑๐
- ผลการพัฒนาภาพรวมของประเทศด้านสังคม	๑๐
- ผลการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	๑๑
- ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒	๑๒
- ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสวัสดิการสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๓	๑๖
- สถานการณ์ทางสังคมจังหวัดสระบุรี	๑๘
- องค์การที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๑
บทที่ ๒ ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม	๒๔
- นโยบายของรัฐบาล	๒๔
- นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๒๔
- ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔	๒๕

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	๒๖
- แนวคิดสวัสดิการสังคมและความร่วมมือระหว่างประเทศ	๒๖
- การประเมินสถานการณ์ด้านการพัฒนางานสวัสดิการสังคม	๒๗
- ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓	๓๐
บทที่ ๓ รายละเอียดแผนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓	๓๒
- วิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) จังหวัดสระบุรี	๓๒
- วิสัยทัศน์	๓๒
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างระบบสวัสดิการทุกช่วงวัยอย่างทั่วถึง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	๓๓
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนอย่าเข้มแข็ง	๓๕
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการจัดการด้านบริการสวัสดิการสังคมที่มีมาตรฐาน	๓๗
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	๓๙
ภาคผนวก	
- การจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ –พ.ศ. ๒๕๖๔)	๔๑
- การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)	๔๒

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสระบุรี

จังหวัดสระบุรีตั้งอยู่ในบริเวณรอยต่อระหว่างภาคกลางและภาคอีสาน เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่สำคัญ ทั้งด้านพุทธศาสนา ประวัติศาสตร์ ประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งยัง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร สามารถเดินทางไปได้ภายในวันเดียว และมีกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ ผลัด เปลี่ยนหมุนเวียนกันไปในแต่ละฤดู ทำให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี ปัจจุบันจึงมีนักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยว ที่สระบุรีกันมากจังหวัดสระบุรีมีเนื้อที่ประมาณ ๓,๕๗๖.๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๒๓๕,๓๐๔ ไร่ จัดเป็น จังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๕๖ ของประเทศไทย สภาพพื้นที่โดยทั่วไปทางตอนเหนือ ตะวันออก และตอน กลางของจังหวัดเป็นป่า มีเนินเขาสลับที่ราบสูง เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ ส่วนทางตอนใต้และตะวันตกเป็นพื้นที่ราบเหมาะสำหรับการทำนา มีคลองที่สำคัญหลายสาย เช่น คลองรพีพัฒน์ คลองเรีงราง คลองวิหารแดง และ คลองเพรียว แต่มีแม่น้ำสำคัญที่นับเป็นเส้นเลือดใหญ่ของจังหวัดเพียงสายเดียว คือแม่น้ำป่าสัก ไหลผ่าน จังหวัดสระบุรี รวมความยาวประมาณ ๑๐๕ กิโลเมตร โดยผ่านท้องที่อำเภออมกเหล็ก อำเภอแก่งคอย อำเภอเมืองฯ อำเภอเสาไห้ แล้วไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประวัติความเป็นมา

เจ้าเมืองสระบุรี เดิมนามว่า ขุนสรบุรีปลัด ตั้งใหม่เป็น พระสยามลาวบตีปลัด ตำแหน่งเจ้าเมืองในสมัยรัชกาลที่ ๕ (พ.ศ.๒๔๓๕) มีการจัดรูปการปกครองใหม่เป็นเทศาภิบาล โดยจัดตั้งเป็นมณฑลเทศาภิบาล จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ลดหลั่นกันลงไป เมืองสระบุรีขึ้นอยู่กับมณฑล กรุงเก่า มีการส่งข้าราชการมาปกครองแทนการตั้งเจ้าเมืองสำหรับที่ตั้งเมืองสระบุรีครั้งแรกไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่นอนคงทราบแต่เพียงว่าตั้งอยู่ที่ห้วยจวนบริเวณบึงหนองโง้ง ใกล้วัดจันทบุรี ตำบลศาลาริลา ปัจจุบันคือ ตำบลเมืองเก่า อำเภอเสาไห้ มีพระยาสระบุรี (เลียง) เป็นเจ้าเมือง ปี พ.ศ. ๒๔๓๓ พระยาสระบุรี (เลียง) ถึงแก่กรรมจำเริญ เป็นเจ้าเมืองแทน ได้ย้ายศาลากลางเมืองสระบุรีไปอยู่ที่บ้านไผ่ล้อมน้อย อ.เสาไห้ (บ้านเรือนที่เจ้าเมืองสร้างอยู่อาศัย คือ ศาลากลางเมือง) จนถึงสมัยที่พระยาพิชัยณรงค์สงครามเป็นเจ้าเมืองเห็นว่าตัวเมืองเดิมที่เสาไห้อยู่ห่างไกลจากทางรถไฟมาก (รัชกาลที่ ๕ ได้โปรดให้สร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ขึ้นมาถึงเมืองสระบุรี เมื่อ พ.ศ.๒๔๓๙) ประกอบกับภูมิประเทศไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสมัยนั้น ยกแก่การขยายเมืองในอนาคตจึงได้สร้างศาลากลางขึ้นใหม่ ณ บริเวณตำบลปากเพรียว การก่อสร้างเสร็จในสมัยเจ้าเมืองคนที่ ๓ คือ พระยาบุรีสรสิทธิการ (เป้า จารุเสถียร) ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ก็ได้รื้อและสร้างศาลากลางหลังใหม่ขึ้นแทน

ที่ตั้ง

จังหวัดสระบุรี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทยซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพฯ ประมาณเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศา ๓๑ ลิปดา ๔๓.๕๕๔๓๙ พิลิปดาเหนือ กับเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศา ๕๔ ลิปดา ๓๕.๕๘๔๗๘ พิลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) ระยะทางประมาณ ๑๐๘ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด ๓,๕๗๖.๔๘๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๒๓๕,๓๐๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ ของพื้นที่ประเทศ

อาณาเขต จังหวัดสระบุรี มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเมืองลพบุรี อำเภอชัยบาดาล และ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี และอำเภอวังน้อย อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอภาชี อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศทางตอนใต้ ตะวันออก และตะวันตก เป็นที่ราบ มีระดับความสูงจากน้ำทะเลประมาณ ๒ เมตร พื้นที่จะค่อย ๆ ลาดสูงขึ้นไปทางตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบสลับเนินเขามีระดับความสูงจากน้ำทะเลประมาณ ๘-๑๐ เมตร และสูงขึ้นไปจนถึงพื้นที่ราบสูงและภูเขาทางตอนเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ มีแม่น้ำป่าสักไหลผ่านพื้นที่ทางตอนเหนือ ลงมาสู่พื้นที่ราบสลับเนินเขาทางตอนกลางและที่ราบทางตะวันตก รวมความยาว ๑๐๕ กม.

ลักษณะภูมิอากาศ

พิจารณาตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งฤดูกาลของจังหวัดสระบุรี ออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะมีลมจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมที่พัดจากมหาสมุทรอินเดียนำเอาไอน้ำและความชื้นชื้นเข้ามายังประเทศไทย นอกจากนั้นยังมีร่องความกดอากาศต่ำพัดผ่านประเทศไทยตอนบนเกือบตลอดช่วงฤดูฝน จึงทำให้บริเวณจังหวัดสระบุรีมีฝนตกชุกทั่วไป โดยเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีลมเย็นและแห้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ทำให้มีอากาศเย็นทั่วไป โดยมีอากาศหนาวถึงหนาวจัดเป็นบางวันในเดือนธันวาคมและมกราคม

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ในระยะนี้เป็นช่วงปลอดจากมรสุม จะมีลมจากทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือเดือนเมษายน

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดสระบุรี ในปี ๒๕๕๒ พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว ๒๕๑,๓๕๙ บาท ต่อปี ซึ่งปรับตัวลดลงจากปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๑.๗๐ และสูงเป็นลำดับที่ ๘ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๒ ของจังหวัดภาคกลาง โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมตามราคาประจำปี ๑๕๓,๑๐๕ ล้านบาท ซึ่งสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมีมูลค่าสูงสุดของสาขาการผลิตทั้งหมด คือ ๘๕,๙๔๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑๔ รองลงมา ได้แก่ สาขาการไฟฟ้า ประปาฯ มีมูลค่าการผลิต ๑๕,๖๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๓ และ สาขาการขนส่ง การขายปลีก มีมูลค่า ๑๐,๑๔๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๒

การศึกษา

จังหวัดสระบุรี แบ่งเขตดำเนินการด้านการศึกษาเป็น ๒ เขตการศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น ๓๓๒ แห่งแบ่งเป็น

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี	จำนวน	๒๙๔ แห่ง
สังกัดเทศบาล	จำนวน	๑๙ แห่ง
สังกัดเอกชน	จำนวน	๑๘ แห่ง
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี	จำนวน	๑ แห่ง

ศาสนา

ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ประชากรจังหวัดสระบุรีส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด ๕๐๗ แห่ง มีสำนักสงฆ์ ๑๑๖ วัด ที่พักสงฆ์ ๗๕ แห่ง จำนวนพระสงฆ์ จำนวน ๓,๙๙๕ รูป สามเณรจำนวน ๓๕๘ รูป มัสยิด ๔ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๕ แห่ง

ศาสนาพุทธ	ร้อยละ	๘๙.๓๔
ศาสนาคริสต์	ร้อยละ	๐.๐๕
ศาสนาอิสลาม	ร้อยละ	๐.๓๒
อื่น ๆ	ร้อยละ	๑๐.๒๙

สถานที่ท่องเที่ยวและโบราณสถานที่สำคัญ

๑. อำเภอเมืองสระบุรี - อุทยานแห่งชาติพระพุทธฉาย, เขาเรดาห์ เขาครกหรือเขาส่องกล้อง ถ้ำเขาทุเรียน และถ้ำเขาแดง(อุทยานแห่งชาติเขาสามหลั่น)
๒. อำเภอแก่งคอย - น้ำตกเจ็ดคต, น้ำตกโกรกอีตง, เขานินปูนพระพุทธบาทน้อย, ถ้ำพระธาตุ เจริญธรรม (ถ้ำบ่อปลา), ถ้ำผาเสด็จ และถ้ำพระโพธิสัตว์และถ้ำธรรมทัศน์
๓. อำเภอวิหารแดง - อ่างเก็บน้ำซับปลากั้ง, อ่างเก็บน้ำเขาแก้ว และบึงหนองโพธิ์
๔. อำเภอบ้านหมอ - ทะเลบ้านหมอ
๕. อำเภอพระพุทธบาท - วัดพระพุทธบาทราชวรมหาวิหารและรอยพระพุทธบาท, บ่อพราน ล้างเนื้อ, พิพิธภัณฑ์สถานพระพุทธบาท, พระตำหนักท้ายพิบูล, ตำหนักธารเกษม, ตำหนักสระยอ , ถ้ำเทพนิมิตธารทองแดง และ ถ้ำนารายณ์หรือถ้ำเขาวง
๗. อำเภอเสาไห้ - วัดสมุหประดิษฐาราม และวัดเขาแก้ววรวิหาร
๘. อำเภอมวกเหล็ก - สวนรุกขชาติมวกเหล็ก, น้ำตกเจ็ดสาวน้อย,น้ำตกมวกเหล็ก,น้ำตก ซับเหว และถ้ำดาวเขาแก้ว
๙. อำเภอวังม่วง - น้ำตกป่าลานหินดาด, น้ำตกตะพานหิน และแก่งคันนา

๑๐. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

- สวนพฤกษศาสตร์ภาคกลาง(พุแค), ถ้ำศรีวิไล, ถ้ำวิปัสสนาเนรมิต และถ้ำพุทธสุโขทอง (วิมานแก้ว)

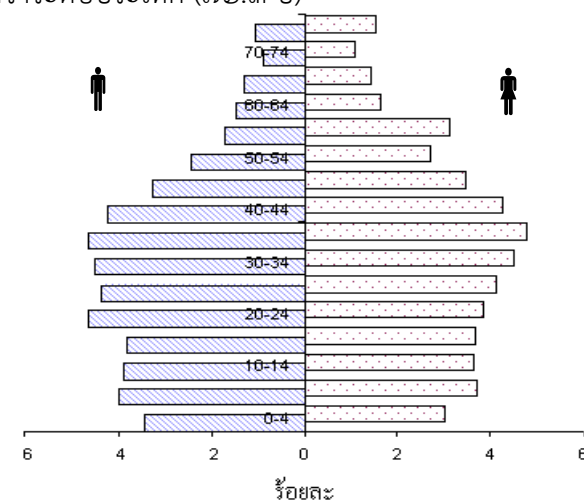
ขนบธรรมเนียมประเพณี

๑. ประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูป	อำเภอพระพุทธบาท
๒. การแข่งขันเรือยาวประเพณีลุ่มน้ำป่าสัก	อำเภอเสนาให้
๓. ประเพณีสงกรานต์สงน้ำพระเสนาางตะเคียนวัดสูง	อำเภอเสนาให้
๔. ประเพณีตักบาตรดอกไม	อำเภอพระพุทธบาท
๕. ประเพณีแห่พระเขี้ยวแก้ว	อำเภอพระพุทธบาท
๖. ประเพณีเจ้าพ่อเขาคอก	อำเภอพระพุทธบาท
๗. งานประเพณีกำฟ้า	อำเภอหนองโดน
๘. งานประเพณีไทย-ยวน	อำเภอเสนาให้ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเมืองสระบุรี
๙. งานวันโคนมแห่งชาติ	อำเภอมวกเหล็ก
๑๐. ของดีสระบุรี	

สถานการณ์และแนวโน้มด้านประชากร

จังหวัดสระบุรีมีประชากร ณ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๑๗,๐๗๕ เพศชาย ๓๐๕,๐๗๖ คน เพศหญิง ๓๑๑,๙๙๙ คน คิดเป็นอัตราส่วนทางเพศ (เพศชายต่อเพศหญิง ๑๐๐ คน) เท่ากับ ๙๗.๘ ซึ่งใกล้เคียงกับระดับประเทศ (เท่ากับ ๙๗.๐) มีประชากรวัยเด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี), วัยทำงาน (๑๕-๕๙ ปี) และ วัยสูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖, ๖๘.๐ และ ๑๐.๔ ของประชากรทั้งหมด ตามลำดับ สตรีวัยเจริญพันธุ์ (๑๕-๔๔ ปี) ร้อยละ ๒๕.๒ ของประชากรทั้งหมด อัตราส่วนพึ่งพิง (Dependency ratio) เท่ากับ ๔๗.๑ ซึ่งใกล้เคียงระดับประเทศ (๔๗.๙๔)

ประชากรของจังหวัดสระบุรีมีแนวโน้มที่จะมีอายุยืนมากขึ้น โดยพบว่าในปี พ.ศ.๒๕๕๔ อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดหมายถึง อายุเฉลี่ยคาดว่าบุคคลที่เกิดมาแล้วจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกกี่ปี จังหวัดสระบุรีเพศชายมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดเท่ากับ ๖๘.๒ ปี ซึ่งใกล้เคียงกับระดับประเทศ (๖๙.๕ ปี) ส่วนเพศหญิงเท่ากับ ๗๔.๑ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ (๗๖.๓ ปี)

โครงสร้างอายุและเพศประชากร จังหวัดสระบุรี ปี ๒๕๕๔

เขตการปกครอง และการเมือง

๑) เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๑๓ อำเภอ ๑๑๑ ตำบล ๙๗๓ หมู่บ้าน (หมู่บ้าน อพป. ๑๕๘ หมู่บ้าน) ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ เทศบาลเมือง ๓๔ เทศบาลตำบล ๗๐ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ ๑ การแบ่งเขตการปกครอง เขตพื้นที่การปกครองในเขตเทศบาลและอำเภอ ปี ๒๕๕๘

อำเภอ	เนื้อที่(ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
๑.เมืองสระบุรี	๓๐๑.๖๓๐	๑๑	๗๗		๑	๓	๗
๒.แก่งคอย	๘๐๑.๑๖๒	๑๔	๑๑๗		๒	-	๑๑
๓.หนองแค	๒๖๒.๘๖๗	๑๘	๑๘๑		-	๔	๑๗
๔.วิหารแดง	๒๐๔.๕๐๑	๖	๕๔		-	๒	๘
๕.หนองแซง	๘๗.๐๘๑	๙	๖๙		-	๑	๕
๖.บ้านหมอ	๒๐๓.๕๗๖	๙	๗๙		-	๖	๓
๗.ดอนพุด	๕๘.๗๑๔	๔	๒๘		-	๑	๑
๘.หนองโดน	๘๘.๐๗๐	๔	๓๔		-	๑	๓
๙.พระพุทธบาท	๒๘๗.๐๖๕	๙	๖๘		๑	๒	๗
๑๐.เสาไห้	๑๑๑.๘๐๘	๑๒	๑๐๒		-	๖	๔
๑๑.มวกเหล็ก	๖๘๑.๔๓๙	๖	๘๐		-	๑	๖
๑๒.วังม่วง	๓๓๘.๐๐๐	๓	๓๑		-	๓	๑
๑๓.เฉลิมพระเกียรติ	๑๕๐.๕๗๓	๖	๕๓		-	๑	๖
รวม	๓,๕๗๖.๔๘๖	๑๑๑	๙๗๓		๔	๓๑	๗๙

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี ณ กันยายน ๒๕๕๘

๒) ประชากร ณ เดือน มกราคม ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๖๓๙,๒๖๘ คน เป็นชาย ๓๑๖,๐๒๙ คน หญิง ๓๒๓,๒๓๙ คน สำหรับอำเภอที่ประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองสระบุรี จำนวน ๑๑๙,๕๒๕ คน รองลงมา อำเภอแก่งคอย จำนวน ๙๙,๒๕๙ คน และอำเภอหนองแคจำนวน ๙๒,๗๑๕ คน

ตารางที่ ๒ จำนวนประชากรแยกเพศ รายอำเภอ ลำดับตามจำนวนประชากรปี ๒๕๕๙

อำเภอ	จำนวนประชากร(ชาย)	จำนวนประชากร(หญิง)	จำนวนประชากร(ทั้งหมด)	จำนวนครัวเรือน
อำเภอเมืองสระบุรี	๖๒,๔๐๑	๕๗,๑๒๔	๑๑๙,๕๒๕	๒๘,๒๕๑
อำเภอแก่งคอย	๔๙,๐๑๔	๕๐,๒๔๕	๙๙,๒๕๙	๒๕,๕๘๔
อำเภอหนองแค	๔๕,๐๗๖	๔๗,๖๓๙	๙๒,๗๑๕	๒๓,๔๙๘
อำเภอวิหารแดง	๑๘,๘๙๘	๑๙,๗๒๖	๓๘,๖๒๔	๙,๗๕๖
อำเภอหนองแซง	๗,๕๓๘	๘,๒๘๓	๑๕,๘๒๑	๔,๐๖๙
อำเภอบ้านหมอ	๒๐,๘๙๙	๒๑,๙๔๐	๔๒,๘๓๙	๑๑,๘๖๘
อำเภอดอนพุด	๓,๒๘๑	๓,๔๕๕	๖,๗๓๖	๑,๙๑๕

อำเภอหนองโดน	๖,๘๓๙	๗,๓๒๓	๑๔,๑๖๒	๓,๘๕๓
อำเภอพระพุทธบาท	๓๐,๙๒๖	๓๓,๔๒๘	๖๔,๓๕๔	๑๖,๒๘๓
อำเภอเสาไห้	๑๖,๐๒๗	๑๗,๖๖๑	๓๓,๖๘๘	๘,๙๔๑
อำเภอมวกเหล็ก	๒๗,๖๖๔	๒๗,๙๗๘	๕๕,๖๔๒	๑๕,๘๖๒
อำเภอวังม่วง	๙,๗๗๔	๑๐,๐๑๓	๑๙,๗๘๗	๗,๕๐๙
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๑๗,๖๙๒	๑๘,๔๒๔	๓๖,๑๑๖	๙,๖๑๑
รวม	๓๑๖,๐๒๙	๓๒๓,๒๓๙	๖๓๙,๒๖๘	๑๖๗,๐๐๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดสระบุรี ณ มกราคม ๒๕๕๙

การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งเป็น ๔ เขต ดังนี้
 เขตเลือกตั้งที่ ๑ : อำเภอเมืองสระบุรี และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ
 เขตเลือกตั้งที่ ๒ : อำเภอพระพุทธบาท อำเภอบ้านหมอ อำเภอหนองโดน
 อำเภอตอนพุด และอำเภอเสาไห้

เขตเลือกตั้งที่ ๓ : อำเภอหนองแค อำเภอวิหารแดง และอำเภอหนองแซง
 เขตเลือกตั้งที่ ๔ : อำเภอมวกเหล็ก อำเภอวังม่วง และอำเภอแก่งคอย

ผังรวมจังหวัดสระบุรี

จังหวัดสระบุรี โดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสระบุรี กรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ดำเนินการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมประกาศบังคับใช้ ทั้งหมด ๙ ผัง ได้แก่

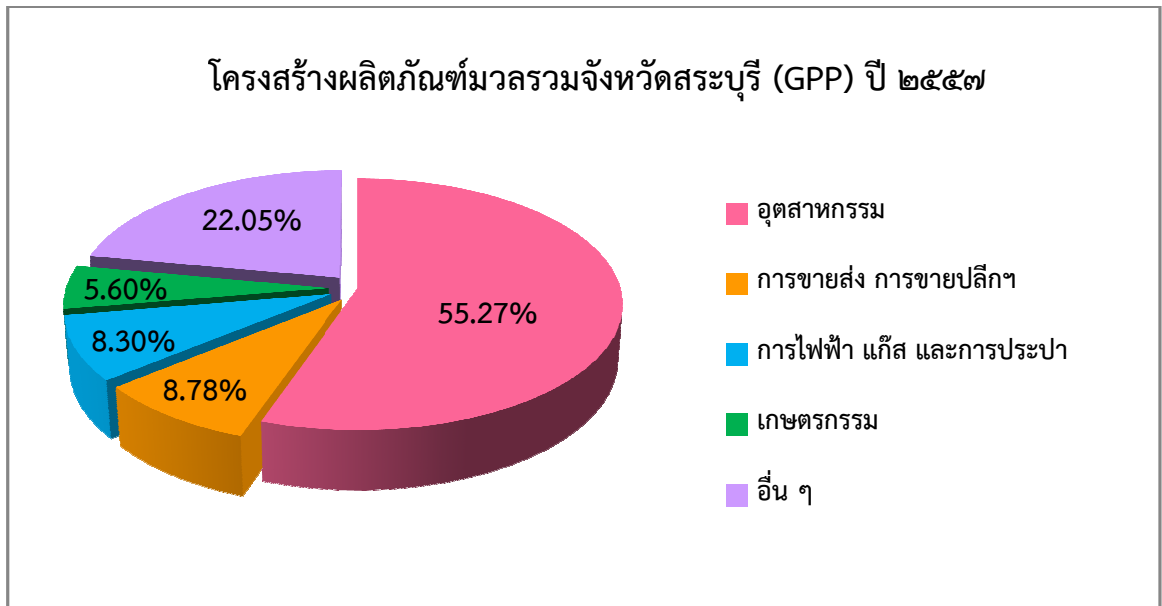
- ๑) ผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี
- ๒) ผังเมืองรวมเมืองสระบุรี
- ๓) ผังเมืองรวมเมืองแก่งคอย
- ๔) ผังเมืองรวมเมืองพระพุทธบาท
- ๕) ผังเมืองรวมเมืองหนองแค
- ๖) ผังเมืองรวมชุมชนหินกอง-โคกแย้
- ๗) ผังเมืองรวมชุมชนทับทิม
- ๘) ผังเมืองรวมชุมชนท่าลาน
- ๙) ผังเมืองรวมชุมชนวิหารแดง

๑.๔ ข้อมูลเศรษฐกิจ

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของจังหวัดสระบุรีในปี ๒๕๕๗ ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘๐ จากปี ๒๕๕๖ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว ๒๘๙,๙๙๘ บาทต่อปี และสูงเป็นลำดับที่ ๙ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๑ ของจังหวัดภาคกลาง โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมตามราคาประจำปี ๒๐๘,๐๖๐ ล้านบาท ซึ่งสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมีมูลค่าสูงสุดของสาขาการผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๐ รองลงมา ได้แก่ สาขาการขนส่งการขายนปลีก คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๐ และสาขาการไฟฟ้า และการประปา คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๐

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสระบุรี (GPP) ปี ๒๕๕๗

แผนภูมิที่ ๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสระบุรี (GPP) ปี ๒๕๕๗

จังหวัดสระบุรี ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เมืองการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมสีเขียวระดับนานาชาติ สังคมแห่งความสุข”

พันธกิจ (Missions) :

๑. นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม
๓. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
๔. จัดให้มีการบริการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค รวดเร็ว และมีคุณภาพ
๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

เป้าประสงค์รวม (Goals) :

มูลค่าการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : มูลค่าการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เอื้อต่อการลงทุนอุตสาหกรรมการค้าและบริการ

๒. พัฒนาระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแบบทางเลือกสอดคล้องกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันกระบวนการผลิตสินค้าและบริการสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ : ต่างประเทศให้ความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการของจังหวัด

กลยุทธ์ : ๑. เพื่อประสิทธิภาพผลิตผลเกษตรปลอดภัย อาหารปลอดภัย และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีมาตรฐาน

๒. เพื่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการได้ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าสากล

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับมาตรฐานชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ส่งเสริมความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีภูมิปัญญาไทย

เป้าประสงค์ : ประชาชนอยู่ในสังคมปลอดภัยมีคุณภาพชีวิตและมีความสุข

กลยุทธ์ : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาชญากรรมและคดียาเสพติด

๒. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนอุบัติเหตุช่วยเทศกาลสำคัญ

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครอบครัวอบอุ่นตามเกณฑ์ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด

๔. ร้อยละของหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมระบบบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาลและมีคุณภาพมาตรฐาน

เป้าประสงค์ : ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ : ส่งเสริมการบริการสวัสดิการสังคมถ้วนหน้า

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของจำนวนประชากรที่เข้าถึงบริการด้านสวัสดิการสังคม

๒. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนข้อร้องเรียนในการให้บริการสาธารณะ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.ความเป็นมา

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐) มาตรา ๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ค.) นากรัฐมนตรีเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่เสนอแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติเป็นแผนแม่บท และมาตรา ๑๙ กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่เสนอแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดเสนอต่อ ก.ส.ค.

จังหวัดสระบุรี จึงได้มีการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรีฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ตามแผนยุทธศาสตร์สังคมไทย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ มาตราที่ ๒๐ ที่กำหนดให้ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด (ก.ส.จ.) โดยสำนักงานและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เสนอต่อ ก.ส.จ. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคม รวมทั้งบูรณาการส่งเสริมและสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคมองค์การปกครองท้องถิ่น ชุมชน องค์กรสวัสดิการชุมชน องค์กรสาธารณประโยชน์ และภาคีเครือข่ายอื่นๆ ให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด

แผนสวัสดิการสังคมฉบับนี้ จึงถือเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เน้นบูรณาการการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของจังหวัดให้มีเอกภาพ ส่งเสริมการใช้ศักยภาพและสมรรถนะของหน่วยงานภายในจังหวัด องค์กรภาคธุรกิจเอกชน และการเชื่อมโยงหน่วยราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ชุมชนองค์กรสวัสดิการชุมชนหลากหลายมิติภายใต้ฐานคิดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ.๒๕๕๗ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อมุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เน้น “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ชูพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การจัดทำแผนฉบับนี้เน้นการมีส่วนร่วมในการจัดทำ โดยมีภาคร่วมพัฒนาทุกภาคส่วน มีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด และขับเคลื่อนการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเสนอ ต่อ ก.ส.จ. ตามมาตรา ๒๐ เพื่อให้สามารถแสดงภาพการพัฒนาสวัสดิการสังคมในอดีตถึงปัจจุบัน และสะท้อนความต้องการของประชาชนที่แท้จริง อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เพื่อการดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

๒. ผลการพัฒนาภาพรวมของประเทศด้านสังคม

จากการสรุปสาระสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ประเทศจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลกระทบต่อดตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานชาวลด ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ามนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

ของคนไทย ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จำเป็นต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะ เพื่อรองรับการเติบโตของเมือง ควบคู่กับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ อาทิ มูลนิธิสถาบันการศึกษา แต่ปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการภาครัฐ คือ หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาประเทศ ต่อไป

๓. ผลการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

การดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) เป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคมและยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่มือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการปรับระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นพลังร่วมในการขับเคลื่อนสังคมสวัสดิการ โดยเฉพาะเสาสันับสนุนทุนส่วนทางสังคม การพัฒนาคู่มือช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับคนทุกกลุ่มทุกวัย ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ที่หลากหลายทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาชนและองค์กรสวัสดิการชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายสำคัญของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ คือ การสร้างสังคมสวัสดิการ (Welfare Society) กำหนดเป้าหมายประชาชนได้รับสวัสดิการถ้วนหน้าภายในปี ๒๕๖๐ ให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านการจัดสวัสดิการโดยรัฐ และการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม ๔ เสา ได้แก่

เสาที่ ๑ การบริการสังคม กำหนดนโยบายสวัสดิการสังคมที่ให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการอย่างทั่วถึง เช่น โครงการเงินอุดหนุนสำหรับเด็ก ๔๐๐ บาทต่อเดือน ในปี ๒๕๕๘ และจะเพิ่มเป็น ๖๐๐ บาทต่อเดือนในปี ๒๕๕๙ ในระยะเวลา ๓ ปี โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได (๖๐๐-๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน) โครงการเบี้ยความพิการ (๘๐๐ บาท ต่อเดือน)

เสาที่ ๒ การประกันสังคม ขยายความคุ้มครองเพิ่มเติมกับผู้ประกันตนในมาตรา ๔๐

เสาที่ ๓ การช่วยเหลือสังคม ส่งเสริมและคุ้มครองคนทุกช่วงวัยให้สามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามที่กฎหมายกำหนด

เสาที่ ๔ การสนับสนุนทุนส่วนทางสังคม เพิ่มบทบาทภาคีทุนส่วนทางสังคมร่วมส่งเสริมสนับสนุนขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน องค์กรธุรกิจเอกชนทำโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม และกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR, CSV, SE)

ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) กำหนดวิสัยทัศน์ “สังคมไทยมีระบบสวัสดิการถ้วนหน้า ที่หลากหลายและเหมาะสม ประชาชนสามารถเข้าถึงหลักประกันทางสังคมอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีส่วนร่วม พร้อมก้าวสู่ประชาคมโลก” การขับเคลื่อนของแผนยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อสวัสดิการถ้วนหน้า
๒. ยุทธศาสตร์เสริมพลังทุกภาคส่วนสู่สังคมสวัสดิการ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานบริการและการบริหารจัดการ
๔. ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนามาตรการทางการเงิน การคลังและการระดมทุนเพื่อสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก
๖. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของระบบเตรียมความพร้อมและฟื้นฟูในภาวะฉุกเฉิน

ผลการดำเนินงานมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. ประชาชนทุกคนได้รับสวัสดิการตามสิทธิถ้วนหน้าภายในปี ๒๕๕๙

ผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒ ที่สำคัญคือ นโยบายสวัสดิการแบบถ้วนหน้าสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ และเด็กแรกเกิด - ๓ ปี ส่งผลให้คนพิการที่ขึ้นทะเบียนความพิการ จำนวน ๑.๗ ล้านคน สามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเฉพาะเบี้ยความพิการเดือนละ ๘๐๐ บาท การเข้าถึงสิทธิด้านการศึกษา ด้านการฝึกอาชีพ การจ้างงานของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไปต้องจ้างงานคนพิการ ๑ คน การเข้าถึงระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน การเข้าถึงกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้สูงอายุที่อายุ ๖๐ ปีที่ไม่มีสิทธิอื่นๆ สามารถเข้าถึงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได (๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน) และโครงการเงินอุดหนุน ๔๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับเด็กแรกเกิด - ๓ ปี (Cash Transfer) ปัจจุบันมีการเพิ่มเงินอุดหนุนจาก ๔๐๐ บาท เป็น ๖๐๐ บาทต่อเดือน ส่งผลให้ประชาชนที่อยู่ในสภาวะยากลำบากสามารถเข้าถึงสิทธิและบริการสวัสดิการสังคมของรัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรม

๒. อัตราการเพิ่มของงบประมาณด้านสวัสดิการสังคมต่อ GDP ของภาครัฐไทยยังน้อยกว่านานาชาติ

รายงานงบประมาณรายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมไทยในช่วงแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๒ จากข้อมูลงบประมาณรายจ่ายการบริการชุมชนและสังคม (สวัสดิการสังคม) ของสำนักงานงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี พบว่า งบประมาณด้านสวัสดิการสังคม (สงเคราะห์บุคคลประเภทต่างๆ) ระหว่างปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มีงบประมาณรายจ่ายเพียงร้อยละ ๘.๓, ๘.๑, ๙.๐, ๘.๑ และ ๘.๗ ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๕ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายทางสังคมสาธารณะที่เป็นสัดส่วนร้อยละของ GDP ขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-Operation and Development - OECD) ระหว่างปี ๒๐๑๒ - ๒๐๑๕ ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ งบประมาณรายจ่ายการบริการชุมชนและสังคม (สวัสดิการสังคมระหว่างปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

งบประมาณรายจ่าย การบริการชุมชนและสังคม (สวัสดิการสังคม)	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
การศึกษา	๔๔๔,๔๘๓.๕ (๑๘.๗)	๔๙๓,๙๒๗.๑ (๒๐,๖)	๕๑๘,๕๖๘.๔ (๒๐.๕)	๕๓๑,๐๔๔.๘ (๒๐.๖)	๕๔๙,๗-๘.๑ (๒๐.๒)
การสาธารณสุข	๒๒๐,๔๑๑.๓ (๙.๓)	๒๕๔,๗๑๓.๕ (๑๐.๖)	๒๕๐,๕๓๔.๘ (๑๐.๒)	๒๖๑,๑๑๓.๑ (๑๐.๒)	๒๗๔,๒๓๑.๒ (๑๐.๑)
การสังคมสงเคราะห์	๑๗๙,๐๓๑.๘ (๗.๕)	๒๐๑,๑๔๗.๕ (๘.๔)	๒๑๕,๒๕๘.๙ (๘.๕)	๒๒๗,๗๙๕.๙ (๘.๘)	๒๖๔,๒๙๓.๑ (๙.๗)
- การประกันสังคม					
- สวัสดิการสังคม (สงเคราะห์บุคคลประเภท ต่างๆ)	๑๔,๙๑๖.๕ (๘.๓)	๑๖,๓๓๑.๙ (๘.๑)	๑๙,๕๕๔.๒ (๙.๐)	๑๘,๙๐๘.๖ (๘.๓)	๒๓,๐๗๕.๕ (๘.๗)
- การสงเคราะห์อื่นๆ (ภัยพิบัติ)	๒,๘๕๒.๗ (๑.๕)	๑,๗๔๒.๓ (๐.๘)	๑,๖๕๒.๑ (๐.๗)	๑,๙๓๘.๗ (๐.๘)	๑,๘๘๘.๙ (๐.๗)
การเคหะชุมชน	๒๒๒,๗๒๑.๙ (๙.๓)	๑๓๓,๗๔๔.๗ (๕.๕)	๖๗,๘๖๘.๓ (๒.๗)	๕๘,๖๖๗.๓ (๒.๓)	๖๗,๙๖๓.๓ (๒.๕)
การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๙,๑๗๓.๔ (๐.๘)	๒๑,๔๘๓.๔ (๐.๙)	๒๒,๖๙๐.๘ (๐.๙)	๒๑,๖๘๘.๒ (๐.๘)	๒๑,๕๕๓.๖ (๐.๘)
รวม ร้อยละของงบประมาณ สัดส่วนต่อ GDP	๖๕๕,๑๓๓.๒ (๔๑.๘๒) (๗.๗)	๖๓๙,๙๗๖.๖ (๓๘.๕๖) (๘.๒)	๘๗๒,๔๕๑.๖ (๔๒.๖๕) (๔.๔)	๗๑๗,๕๕๖.๙ (๔๒.๒๑) (๖.๓)	๘๓๑,๙๔๒.๔ (๔๐.๑๙) (๗.๘๙)
งบประมาณรายจ่ายประจำปี	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๕๒๕,๐๐๐	๒,๕๗๕,๐๐๐	๒,๗๒๐,๐๐๐

ความเสี่ยงของการจัดสรรงบประมาณสวัสดิการสังคมต่อ GDP คือ รัฐจำเป็นต้องมีการปฏิรูประบบภาษีใหม่ เพื่อนำรายได้มาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสวัสดิการสังคมตามรายการเชิงนโยบาย เชิงประเด็นและ เชิงกลุ่มเป้าหมาย

๓. มีระบบทะเบียนและฐานข้อมูลกลางของผู้ให้และผู้รับบริการ

ผลการดำเนินงานในแผนฯ นี้พบว่า ยังไม่บรรลุตัวชี้วัดและแผนยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานบริการและการบริหารจัดการในภาพรวมของระดับประเทศ อย่างไรก็ตามได้มีความ พยายามดำเนินการในรูปของโครงการแผนที่ทางสังคม (Social Map) ในรูปของโปรแกรมประยุกต์ระบบ สารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS Application) นำร่องใน ๙ จังหวัด โดยพัฒนาเป็นต้นแบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำหรับผู้บริหารในรูปแบบศูนย์ปฏิบัติการกระทรวง (MOC) รวมทั้งพัฒนาต้นแบบระบบแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่าน โทรศัพท์มือถือ (Mobile Application : Android) การรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมเชิงพื้นที่จาก ระบบฐานข้อมูลแผนที่ทางสังคม

๔. ส่งเสริม สนับสนุนภาคียุทธศาสตร์มาร่วมดำเนินงานสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานในแผนฯ นี้ มีการเชื่อมโยงให้หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข เข้ามาร่วมทำโครงการในระดับตำบลภายใต้โครงการตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยครอบคลุมตำบลทั่วประเทศ ถึงร้อยละ ๑๓.๒ (๙๗๕ ตำบล จาก ๗,๔๐๙ ตำบล) จุดเด่น คือ การบูรณาการประเด็นด้านปัญหาอาสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรง การป้องกันการตั้งครรภ์ในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการนี้ได้รับความสนใจในระดับพื้นที่เป็นอย่างมาก

๕. การขึ้นทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชนเพิ่มขึ้น ทำให้ระบบการส่งเสริมสนับสนุนหุ้นส่วนทางสังคมมีส่วนร่วมจัดสวัสดิการสังคมกับกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น

องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชนมีการจดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘ มีการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ทั้งสิ้น ๔,๓๔๐ องค์กร และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จะมีการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ประมาณ ๕,๐๐๐ องค์กร ขณะที่องค์กรสวัสดิการชุมชนตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘ มีการรับรององค์กรสวัสดิการชุมชนรวมทั้งสิ้น ๔,๗๔๑ องค์กร และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จะมีการรับรององค์กรสวัสดิการชุมชนประมาณ ๕,๐๐๐ องค์กร รวมทั้งการเปิดโอกาสให้องค์กรภาคเอกชนในต่างประเทศได้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ด้วย

ผลการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘ ทำให้มีองค์กรที่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมด้านสวัสดิการสังคมทั้งสิ้น ๙,๖๗๗ องค์กร ๑๐,๑๓๒ โครงการ งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน ๑,๑๓๓.๗๗ ล้านบาท กลุ่มเป้าหมาย (ประชาชน ผู้ได้รับประโยชน์) ถึงร้อยละ ๕.๔๒ (จำนวน ๓,๕๒๒,๗๒๐ คน จากประชากรทั้งหมด ๖๕ ล้านคน) (นอกจากนี้ยังพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานขององค์กรสวัสดิการชุมชนมากขึ้น) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมให้เกิดประชารัฐร่วมขับเคลื่อนประเทศไปสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๖. จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านสวัสดิการสังคมที่ได้รับการรับรอง

ผลการดำเนินงานที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ คือ ปี ๒๕๕๖ มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์/นักสังคมสงเคราะห์ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตร้อยละ ๕๕.๐ (จำนวน ๙๙๐ คน จากจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด ๑,๘๐๓ คน) (ข้อมูลฝ่ายทะเบียนสมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ณ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙) รวมทั้งมีโครงการให้ความรู้สวัสดิการสังคมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อเสนอปัจจุบันมีนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ (ที่ไม่มีคุณวุฒิสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต) ให้ความสนใจและเข้าสู่กระบวนการรับรองขอใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายจะมีผลการบังคับใช้อย่างจริงจังในปี ๒๕๖๐ ปัจจุบันนักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกฎหมายทั้งหมด ๘ ฉบับ เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อประชาชนที่จะทำให้ประชาชนมีหลักประกันการให้บริการอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

๗. เกิดกลไกและโครงการความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมในอาเซียนและภูมิภาค

ผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ พบว่า ผลการดำเนินงานโครงการสนับสนุนการดำเนินงานภาคีความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงาน นักการศึกษาและสถาบันการศึกษา ด้านสังคมสงเคราะห์ในอาเซียน โดยเฉพาะปี ๒๕๕๖ มีการรับรอง “ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคม” รับรองโดยผู้นำอาเซียนในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๓ พ.ศ. ๒๕๕๖

๘. ภาพรวมการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒

ภาพรวมการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ พบว่า สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคงส่งผลให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ค.) มีการรับรองแผนฯ ลำช้า โดยผ่านการรับรองในครั้งแผนฯ หลัง เมื่อพฤศจิกายน ๒๕๕๗ มีการดำเนินงานใน ๖ ยุทธศาสตร์ จำนวน ๑๖ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มีทั้งหมด ๕ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑๔๓.๙๖ ล้านบาท

- ๑) โครงการแผนที่ทางสังคม
- ๒) โครงการตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาทางสังคมและสวัสดิการ
- ๓) โครงการพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ในสถานศึกษา
- ๔) โครงการให้ความรู้สวัสดิการสังคมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕) โครงการรองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๒ เป็นยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานในระดับพื้นที่จังหวัด

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ ๑ การสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมเพื่อสวัสดิการถ้วนหน้า มีจำนวน ๓ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการสวัสดิการเติมเต็มชีวิต ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ๓,๒๑๔ คน/ในพื้นที่ ๗๗ จังหวัด ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๒๗.๒ ล้านบาท
๒. โครงการขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมสู่สวัสดิการถ้วนหน้าครอบคลุม ๗๖ จังหวัด ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๗.๗ ล้านบาท
๓. โครงการส่งเสริมศักยภาพครอบครัวระดับตำบลทั่วประเทศ (คลินิกครอบครัว) ครอบคลุมใน ๓๖ จังหวัด ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๗๖.๐ ล้านบาท

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ ๒ เสริมพลังทุกภาคส่วนสู่สังคมสวัสดิการ มีจำนวน ๓ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการคนไทยใจอาสา ครอบคลุม ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๔๗.๕ ล้านบาท
๒. การสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑.๙ ล้านบาท
๓. การสนับสนุนกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมครอบคลุมองค์กรสวัสดิการสังคมทั้งหมด ๒,๙๓๘ องค์กร โครงการที่ได้รับการสนับสนุนทั้งหมด ๒,๙๘๕ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๒๙๐.๑๔ ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างและพัฒนามาตรการทางการเงินการคลังและการระดมทุน

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ ที่สำคัญ คือ การผลักดันพระราชบัญญัติการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่อยู่ในความคุ้มครองประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพโดยสำนักงานประกันสังคม ให้มาอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังแทน โดยออกร่างกฎกระทรวง ๗ ฉบับ เพื่อให้ กอช.เปิดรับสมาชิกได้ และรับโอนผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ มีการดำเนินการ ๒ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๖.๓๗ ล้านบาท

๑. โครงการศึกษารายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมของภาครัฐและเอกชนในภาพรวมของประเทศ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๓๗๐,๐๐๐ บาท

๒. โครงการศึกษานโยบายการใช้จ่ายเงินอุดหนุนแก่ผู้มีรายได้น้อยอย่างเหมาะสม ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๖.๐ ล้านบาท

๓. โครงการศึกษาและจัดทำแผนปฏิบัติการปฏิรูปมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อสวัสดิการของประชาชน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๔๔๐,๐๐๐ บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๕ มีทั้งหมด ๒ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๓.๐ ล้านบาท ได้แก่

๑. โครงการศึกษาและพัฒนาความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมระหว่างประเทศ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๐.๑๐ ล้านบาท

๒. โครงการสนับสนุนการดำเนินภาคีความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงาน นักการศึกษาและสถาบันการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ในอาเซียน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๒.๙๙ ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของระบบเตรียมความพร้อมละฟื้นฟูในสถานะฉุกเฉิน

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๖ ได้ร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการดำเนินการ

๑ โครงการ คือ โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๓๐๐.๑๔ ล้านบาท

ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ดังนี้

๑. การปลูกฝังจิตสำนึก สร้างความเข้าใจ สร้างความเข้าใจให้ความรู้แก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกภาคส่วน และควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายโดยการควบคุมติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัด การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือฯ ให้หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นๆ อย่างเพียงพอ และการสร้างแรงจูงใจแก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม รวมถึงยกย่องเชิดชูให้แก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติหน้าที่

๒. ส่งเสริมท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การดำเนินกิจกรรมด้านครอบครัว การดูแลผู้ด้อยโอกาสทั้งการดำเนินการ และงบประมาณ โดยรัฐจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนและท้องถิ่น เพื่อให้เกิดพื้นที่แหล่งอาหารและแหล่งทุนตำบลในรูปแบบของ “หนึ่งตำบล หนึ่งฟาร์ม” โดยเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาทิ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นต้น

๓. การดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องจัดสวัสดิการสังคมทั้งภาพรวมและเชิงลึกเจาะกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแผน เป้าหมายการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมเพียงพอ การมีฐานข้อมูลด้านสังคมที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน สำหรับใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการจัดทำฐานข้อมูลผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สวัสดิการชุมชน ให้ทั่วถึง ครอบคลุม ให้เข้าถึงสิทธิ และควรขยายผลการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบแผนที่ทางสังคมให้ครอบคลุมทุกจังหวัด

๔. การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ให้เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยจัดให้มีการประชุมจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญนั้นๆ และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สามารถปฏิบัติงานได้ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๗

๕. การเสริมสร้างสวัสดิการในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เพื่อลดปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน และการส่งเสริมให้ประชาชนในระดับพื้นที่รักษาความเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่หรือของจังหวัด โดยเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาทิ กรมส่งเสริมการเกษตร เป็นต้น

๖. การจัดทำแผนจัดสวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ควรจัดให้มีเครือข่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในสถานศึกษาทั้งในระดับตำบล/ชุมชน การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการพัฒนาสังคม ส่งเสริมให้กลุ่มจิตอาสาในทุกชุมชนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมให้ทั่วถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กและเยาวชน สตรีและครอบครัว คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส เกษตรกรผู้ยากจน และสร้างเสริมรายได้ในการประกอบอาชีพให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด และควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม เช่น เข้ามาเป็นสมาชิกในสภาเด็กและเยาวชน โดยร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานการจัดสวัสดิการในแต่ละตำบล/ชุมชน และควรมีมาตรการในการควบคุมสื่อและสิ่งพิมพ์ต่างๆ เนื่องจากสื่อเป็นแรกที่เยาวชนเข้าถึงและเป็นสิ่งจูงใจให้เยาวชนหลงผิดได้ง่าย

๗. รัฐบาลควรส่งเสริมการให้ความสำคัญและมีนโยบายเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมในด้านต่างๆ และเพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ และควรมีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและเพิ่มงบประมาณให้กับกลุ่มองค์กร เพื่อใช้จัดสวัสดิการให้กับกลุ่มเป้าหมาย

๘. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยใช้พื้นที่ชุมชนเป็นที่ตั้งและการใช้อาสาสมัครทุกหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคนในชุมชน อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดเวทีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการรับฟังความคิดเห็นในเรื่องสวัสดิการสังคม ใช้เงินหรืองบประมาณในส่วนของการจัดสวัสดิการสังคมมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนในชุมชน ครอบครัวชุมชน ตลอดจนชุมชน ให้เกิดความเข้มแข็งให้สามารถอยู่ได้โดยพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป

๙. ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่การปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในทุกช่องทาง การสื่อสารอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง การให้ความรู้ ความเข้าใจให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการให้ความรู้ความเข้าใจในสิทธิ ที่ชัดเจนทั่วถึงแก่ประชาชน และเปิดโอกาสแก่คนทุกระดับ ที่มีจิตอาสาเพื่อพัฒนาชุมชน รวมถึงการจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัครทุกประเภท

๑๐. ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีการจัดทำฐานข้อมูลร่วมกัน และบูรณาการการทำงานร่วมกัน ระหว่างภาคีภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความซ้ำซ้อนด้านการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ และควรมี การบูรณาการช่วยเหลือทางสังคมจากทุกภาคส่วน และส่งเสริมให้มีการระดมทุน

๑๑. ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ข้อบังคับให้เอื้อต่อการดำเนินงานจัดสวัสดิการชุมชน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการจัดทำข้อมูลที่เป็นเอกสารเผยแพร่และปรับปรุง ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

๑๒. ควรสนับสนุนให้ชุมชน ท้องถิ่น สามารถจัดสวัสดิการชุมชนได้ด้วยตนเอง และส่งเสริมให้เกิด เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดภูมิปัญญา (KM) ของภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่บุคคลรุ่นต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม

๑๓. ควรกำหนดโซนพื้นที่ที่เสี่ยงภัย การดูแลอย่างเข้มงวด จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานด้าน สวัสดิการสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และตั้งศูนย์ช่วยเหลือด้านกฎหมายให้กับผู้ด้อยโอกาสและ ให้ความรู้ด้านกฎหมายกับประชาชนอย่างทั่วถึง

สถานการณ์ทางสังคมจังหวัดสระบุรี

ข้อมูลสรุปภาพคนในสังคม การกระจายตัวปัจจุบัน แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของประชากร จังหวัดสระบุรี

จากข้อมูลตามฐานทะเบียนราษฎร ปี ๒๕๕๘ มีจำนวน ประชากรในจังหวัดสระบุรี ทั้งสิ้น จำนวน ๖๓๗,๖๗๓ คน เป็นชาย ๓๑๕,๐๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๐ ประชากรหญิง จำนวน ๓๒๒,๖๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๙ ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดสระบุรี

จากข้อมูลดังกล่าวจำแนกประชากร ตามช่วงวัย ตามลำดับมากไปน้อย ดังนี้

๑. วัยแรงงาน อายุตั้งแต่ ๒๕-๕๙ ปี จำนวน ๓๑๒,๙๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๘ ของประชากรในจังหวัดสระบุรี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๑ ของประชากรวัยแรงงานในจังหวัดสระบุรี

๒. เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จำนวน ๑๕๑,๗๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘ ของประชากรในจังหวัดสระบุรี ซึ่งส่วนมากเป็นเด็กที่อยู่ในช่วงเด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับมากที่สุด (อายุ๖-๑๕ปี) จำนวน ๖๙,๕๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ๑๐.๙๑ รองลงมาเป็นเด็กแรกเกิด-ปฐมวัย(๐-๕ ปี) จำนวน ๔๓,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๕ และเด็กวัยเรียน(อายุ ๑๖-๑๘ ปี) จำนวน ๓๘,๔๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๓ ตามลำดับ

๓. ประชากรผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๐๐,๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๒ ของประชากรในจังหวัดสระบุรี ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๖๐-๖๙ ปีจำนวน ๕๙,๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔๒ รองลงมาเป็นผู้สูงอายุ อายุ ๗๐-๗๙ ปี จำนวน ๒๗,๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๗ ผู้สูงอายุ ๘๐-๑๐๐ปี จำนวน ๑,๘๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๕ ผู้สูงอายุ ๑๐๐ ปี ขึ้นไป จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ๐.๐๒

๔. เยาวชน อายุตั้งแต่ ๑๘-๒๕ ปี จำนวน ๖๑,๑๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๘ ของประชากรในจังหวัดสระบุรี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๒

จากข้อมูลของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ข้อมูลการลดลงของอัตราการตายและอัตราการเจริญพันธุ์อย่างต่อเนื่องในหลายทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลทำให้ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่สังคมสูงอายุ โดยประชากรวัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๓.๕ หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ของประชากรทั้งประเทศภายในปี ๒๕๗๓สังคมผู้สูงอายุจะมีผลกระทบสำคัญต่อเศรษฐกิจมหภาคหลายประการ เช่น ประชากรวัยแรงงานลดลง การออมลดลง และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับปัญหาประชากรจังหวัดสระบุรี คือ ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดสระบุรี เป็นวัยแรงงานที่มีอายุ ๒๕-๒๙ ปี รองลงมาคือ เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ผู้สูงอายุ และเยาวชน ตามลำดับ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีวัยแรงงานมากกว่า แต่วัยที่มีภาวะพึ่งพิงคือเด็ก และผู้สูงอายุ ซึ่งขณะที่วัยแรงงานมีแนวโน้มจะเป็นผู้สูงอายุมากขึ้น และวัยเด็กก้าวเข้าสู่วัยแรงงาน แต่สัดส่วนของการสภาวะพึ่งพิงก็ยังคงสูงขึ้นต่อวัยแรงงาน ทุกภาคส่วนจึงควรมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาคนทั้งสามช่วงวัย โดยการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ ดังนี้

๑.เด็กและเยาวชน ควรมีการวางแผนการพัฒนาและการเรียนรู้/การศึกษาของเด็กเพื่อจะพัฒนาไปสู่วัยแรงงานที่มีศักยภาพ

๑.๑.เด็กและเยาวชนควรได้รับการพัฒนาทั้งกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมเต็มตามศักยภาพ และมีพฤติกรรมเหมาะสมตามวัย

๑.๒.ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนและทุกระดับเป็นพลังที่เข้มแข็งในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๑.๓.การคุ้มครองและการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีความเป็นเอกภาพ ทำให้การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพ

๒.วัยแรงงาน ควรมีการวางแผนด้านพัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมการมีงานทำ/อาชีพ สำหรับคนว่างงาน ซึ่งแนวทางการพัฒนาวัยแรงงานของจังหวัดสระบุรี ดังนี้

๒.๑ ทุกภาคส่วนควรส่งเสริมแรงงานกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งพัฒนาและออกแบบหลักสูตรการศึกษาให้เด็ก ๆ ของเราสามารถร่วมเรียนรู้ในสิ่งที่เขาต้องการได้ตั้งแต่เด็กจนโตและตลอดชีวิต เพื่อให้เด็กๆ เหล่านี้เติบโตขึ้นเป็นแรงงานที่จะร่วมพัฒนาจังหวัดของเราได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป

๒.๒. เพิ่มการจ้างงานและตำแหน่งงาน

มีการดำเนินการผ่านโครงการต่าง ๆ ที่สำคัญ คือโครงการมีงานทำนำชุมชนเข้มแข็งดำเนินการจัดหน่วยงานเคลื่อนที่ออกให้บริการในชุมชนและตำบลเป้าหมาย

๒.๓. เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

มีการดำเนินงานผ่านโครงการสำคัญ คือ โครงการสร้างอาชีพใหม่ให้คนว่างงาน โดยจัดฝึกอบรมด้านการประกอบการและการจัดสวัสดิการและฝึกปฏิบัติอาชีพตามความต้องการของคนว่างงาน และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพที่ปฏิบัติอยู่เพื่อให้แรงงานมีโอกาสในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๔. เพิ่มทักษะฝีมือแรงงาน

มีการดำเนินงานผ่านโครงการสำคัญ คือ การฝึกอาชีพแก่ลูกจ้างในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองผลกระทบบจากวิกฤตเศรษฐกิจ

๓.ผู้สูงอายุ ควรมีการวางแผนในการเตรียมความพร้อมในการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ดังนี้

- ปรับปรุงฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุให้ทันสมัย
- สร้างหลักประกันด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล
- สนับสนุนการดูแลระยะยาว และแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแล
- สร้างหลักประกันด้านรายได้และส่งเสริมการออมเพื่อวัยหลังเกษียณ
- ส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุและขยายกำหนดการเกษียณอายุ
- สร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบครอบครัวและชุมชน

คนพิการ

คนพิการที่จดทะเบียน และประเภทของความพิการ ในจังหวัดสระบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐,๕๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๖ ของประชากรในจังหวัดสระบุรี เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓๐ ส่วนใหญ่พิการทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว จำนวน ๖,๘๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๘ รองลงมาทางการได้ยิน/สื่อความหมาย จำนวน ๑,๙๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗ ทางสติปัญญาจำนวน ๖๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๙ ทางการเห็น จำนวน ๕๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๙ ทางจิตใจหรือพฤติกรรม จำนวน ๕๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๒ และทางการเรียนรู้ จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๑

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า คนพิการส่วนใหญ่มีความพิการทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว และมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสาเหตุของความพิการอาจมีจากหลายสาเหตุ ได้แก่

๑. พิการมาตั้งแต่กำเนิด สาเหตุระหว่างมารดาตั้งครรภ์ สาเหตุจากโรคทางพันธุกรรม ความผิดปกติระหว่างคลอดหรือหลังคลอด ภาวะแทรกซ้อน ระหว่างการคลอด

๒ .สาเหตุของความพิการที่เกิดภายหลัง ได้แก่ อุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสมอง ไขสันหลัง และแขนขา เช่น อุบัติเหตุจากการจราจร การตกจากที่สูง การถูกทำร้าย ภาวะถูกไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก ภาวะการอักเสบหรือติดเชื้อของสมอง เยื่อหุ้มสมองไขสันหลัง เนื้องอกของสมอง และไขสันหลังหรือกระดูก โรคข้ออักเสบ รูมาตอยด์

คร้วเรือน

คร้วเรือนตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรปี ๒๕๕๘ พบว่าจังหวัดสระบุรี มีทั้งสิ้น ๒๕๕,๕๖๕ คร้วเรือน

อายุคาดเฉลี่ยของประชากร อายุคาดเฉลี่ย (Life Expectancy) หมายถึง อายุโดยเฉลี่ยของประชากรที่คาดว่าจะมีชีวิตอยู่ โดยอายุคาดเฉลี่ยถือเป็นเครื่องชี้วัดความยืนยาวของชีวิตของประชากร

จากข้อมูลสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ปี ๒๕๕๖ พบว่าอายุคาดเฉลี่ยของประชากรในจังหวัดสระบุรี จากปี ๒๕๕๔-๒๕๕๖ ซึ่งจะเห็นว่าแนวโน้มสูงขึ้น และเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย โดยปีล่าสุด คือ ปี ๒๕๕๖ พบว่า ประชากรเพศชาย มีอายุคาดเฉลี่ย ๗๑.๒๐ ประชากรเพศหญิงมีอายุคาดเฉลี่ย ๗๗.๓๖

องค์กรที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐)

องค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัดสระบุรี จำนวน ๔๓ องค์กร ประกอบด้วย

๑. องค์กรเครือข่ายการมีส่วนร่วมภาคประชาชนตามรัฐธรรมนูญ	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๔๙
๒. เครือข่ายองค์กรชุมชนจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๔
๓. สมาคมชาวเหนือสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๓
๔. กลุ่มเยาวชนดอกแก้ว	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๐
๕. กลุ่มออมทรัพย์ชุมชนรวม	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๕
๖. มูลนิธิบ้านทับทิม(ภูมิพลรักษ์)	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๑
๗. ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๒
๘. สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	ทะเบียนเลขที่ ๐๗๕๖
๙. ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลดาวเรือง	ทะเบียนเลขที่ ๑๗๘๘
๑๐. ศูนย์ประสานงานองค์กรเอกชนประจำจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๑๗๘๙
๑๑. ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๑๗๙๐
๑๒. ศูนย์การศึกษาโรคเอดส์สระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๕๙
๑๓. มูลนิธิโรงพยาบาลพระพุทธรบาท	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๕๘
๑๔. มูลนิธิสมณวัตรวิมล	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๕๗
๑๕. สาขาสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีประจำจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๒๓๙๒
๑๖. สมาคมคนตาบอดจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๒๓๙๓
๑๗. ศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบลม่วงหวาน	ทะเบียนเลขที่ ๒๕๕๗
๑๘. ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคชสิทธิ์	ทะเบียนเลขที่ ๒๕๕๖
๑๙. ชมรมผู้สูงอายุเพชรไผ่ทอง	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๔๕
๒๐. ชมรมผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระลาน	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๔๖
๒๑. ชมรมอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๔๗
๒๒. เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตำบลช้างไทยงาม	ทะเบียนเลขที่ ๒๘๘๗

๒๓. เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตำบลโพทอง	ทะเบียนเลขที่ ๒๘๘๘
๒๔. สมาคมป้องกันอาชญากรรมจ.สระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๒๘๘๙
๒๕. ชมรมผู้สูงอายุและผู้พิการ หมู่ ๗	ทะเบียนเลขที่ ๒๙๘๔
๒๖. มูลนิธิกิมหยงร่วมใจ	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๖๒
๒๗. ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลไถ่เสา	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๖๓
๒๘. เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตำบลนาโคง	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๙๒
๒๙. เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตำบลดาวเรือง	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๙๓
๓๐. เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตำบลบ้านครัว	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๙๔
๓๑. ชมรมผู้สูงอายุตำบลโคกแย้	ทะเบียนเลขที่ ๓๕๙๕
๓๒. สมาคมคนพิการจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๓๙๒๓
๓๓. ชมรมผู้สูงอายุวัดแม่พระเมืองลูร์ดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๓๙๒๒
๓๔. ชมรมผู้สูงอายุตำบลเตาปูน	ทะเบียนเลขที่ ๓๙๒๔
๓๕. ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลมวกเหล็ก	ทะเบียนเลขที่ ๔๑๗๘
๓๖. ชมรมร่วมใจพัฒนาคนพิการจังหวัดสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๔๓๙๒
๓๗. ชมรมผู้สูงอายุตำบลท่าช้าง	ทะเบียนองค์กร ๔๓๙๓
๓๘. ชมรมผู้สูงอายุศูนย์ส่งเสริมสุขภาพที่ ๔ สระบุรี	ทะเบียนองค์กร ๔๖๔๖
๓๙. ชมรมผู้สูงอายุตำบลพุแค	ทะเบียนองค์กร ๔๖๔๗
๔๐. ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลหนองแค	ทะเบียนองค์กร ๔๖๔๘
๔๑. ชมรมผู้สูงอายุตำบลคำพราน	ทะเบียนองค์กร ๔๖๔๔
๔๒. ชมรมคนรักเครื่องเสียงรถยนต์สระบุรี – ทำความดีเพื่อสังคม	ทะเบียนองค์กร ๔๖๔๕
๔๓. กลุ่มอาชีพสตรีตำบลหนองจรเข้	ทะเบียนองค์กร ๔๗๖๘

องค์กรสวัสดิการชุมชนในเขตจังหวัดสระบุรี จำนวน ๔๔ กองทุน ประกอบด้วย

๑. กองทุนห้วยแห้ง	ทะเบียนเลขที่ ๐๑๗๒/๒๕๕๒
๒. ชมรมผู้สูงอายุสิงห์ทองหนองคณที่ตำบลพุทรา	ทะเบียนเลขที่ ๐๑๗๓/๒๕๕๒
๓. ชมรมสายสัมพันธ์บ้านเรีงราง	ทะเบียนเลขที่ ๐๓๒๔/๒๕๕๒
๔. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านหลวง	ทะเบียนเลขที่ ๐๓๒๕/๒๕๕๒
๕. กองทุนสวัสดิการภาคประชาชนบ้านใหม่สามัคคี	ทะเบียนเลขที่ ๐๓๒๖/๒๕๕๒
๖. กองทุนสวัสดิการ ต.สร้างโคก	ทะเบียนเลขที่ ๐๓๒๗/๒๕๕๓
๗. สถาบันการเงินชุมชนศรีปทุม	ทะเบียนเลขที่ ๐๓๒๘/๒๕๕๓
๘. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลไถ่เสา	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๑/๒๕๕๓
๙. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลม่วงหวาน	ทะเบียนเลขที่ ๗๙๖/๒๕๕๓
๑๐. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองแขง	ทะเบียนเลขที่ ๗๙๗/๒๕๕๓
๑๑. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลพุคาจาน	ทะเบียนเลขที่ ๑๐๒/๒๕๕๔
๑๒. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองแก	ทะเบียนเลขที่ ๑๐๓/๒๕๕๔
๑๓. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลธารเกษม	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๖/๒๕๕๔

๑๔. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองหัวโพ	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๗/๒๕๕๔
๑๕. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลซับสนุ่น	ทะเบียนเลขที่ ๒๖๘/๒๕๕๔
๑๖. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลตลาดน้อย	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๙/๒๕๕๔
๑๗. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลศาลารีไทย	ทะเบียนเลขที่ ๕๗๐/๒๕๕๔
๑๘. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการตำบลหนองจรเข้	ทะเบียนเลขที่ ๕๗๑/๒๕๕๔
๑๙. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองสีดา	ทะเบียนเลขที่ ๖๖๔/๒๕๕๔
๒๐. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองกบ	ทะเบียนเลขที่ ๖๖๑/๒๕๕๔
๒๑. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลม่วงงาม	ทะเบียนเลขที่ ๖๖๒/๒๕๕๔
๒๒. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเขาหินพัฒนา	ทะเบียนเลขที่ ๖๓๓/๒๕๕๔
๒๓. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านลำ	ทะเบียนเลขที่ ๖๘๑/๒๕๕๘
๒๔. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองจรเข้	ทะเบียนเลขที่ ๖๘๐/๒๕๕๘
๒๕. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลปากเพรียว	ทะเบียนเลขที่ ๖๘๒/๒๕๕๕
๒๖. กองทุนสวัสดิการชุมชนเทศบาลตำบลหนองหมู	ทะเบียนเลขที่ ๐๑๐/๒๕๕๖
๒๗. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบัวลอย	ทะเบียนเลขที่ ๐๑๑/๒๕๕๖
๒๘. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลลำพญากลาง	ทะเบียนเลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๗
๒๙. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลวิหารแดง	ทะเบียนเลขที่ ๒๑๔/๒๕๕๗
๓๐. กองทุนสวัสดิการชุมชนเทศบาลตำบลพุกม่วง	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๔/๒๕๕๗
๓๑. กองทุนสวัสดิการชุมชนเทศบาลตำบลหน้าพระลาน	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๕/๒๕๕๗
๓๒. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลคชสิทธิ์	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๖/๒๕๕๗
๓๓. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลดงตะงาว	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๗/๒๕๕๗
๓๔. กองทุนสวัสดิการชุมชนเทศบาลเมืองสระบุรี	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๘/๒๕๕๗
๓๕. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลคำพราน	ทะเบียนเลขที่ ๕๖๙/๒๕๕๗
๓๖. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านกล้วย	ทะเบียนเลขที่ ๑๓๖/๒๕๕๘
๓๗. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลห้วยบง	ทะเบียนเลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๘
๓๘. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลพระพุทธบาท	ทะเบียนเลขที่ ๑๓๘/๒๕๕๘
๓๙. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลโคกแย้	ทะเบียนเลขที่ ๑๓๙/๒๕๕๘
๔๐. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองจิก	ทะเบียนเลขที่ ๑๔๑/๒๕๕๙
๔๑. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลหนองสรวง	ทะเบียนเลขที่ ๑๔๒/๒๕๕๙
๔๒. กองทุนสวัสดิการชุมชนอบต.เมืองซิดชิน	ทะเบียนเลขที่ ๑๔๓/๒๕๕๙
๔๓. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลสวนดอกไม้	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๕/๒๕๕๙
๔๔. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านหมอ	ทะเบียนเลขที่ ๑๘๖/๒๕๕๙

บทที่ ๒

ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม

๑. นโยบายของรัฐบาล

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ กล่าวถึงประเด็นปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนของประชาชน มีสาเหตุมาจากความเหลื่อมล้ำของสังคม นโยบายของรัฐบาลแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเฉพาะหน้าจะเร่งสร้างโอกาสอาชีพ การมีรายได้มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ การจัดระเบียบสังคมโดยใช้หลักค่านิยมหลัก ๑๒ ประการในการสร้างมาตรฐานให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไป โดยปรับปรุงกฎหมาย ขอบบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ ระยะยาวจะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากขึ้น และการเตรียมความพร้อมร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมการพัฒนาพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม การแก้ไขที่ดินทำกินสำหรับเกษตรกร ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก และการเตรียมความพร้อมที่หลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่สมาคมอาเซียน โดยร่วมพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

๒. นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีและข้อเสนอมุมมองทิศทางของสังคมไทยใน ๒๐ ปี ข้างหน้าตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth) เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัยให้มีความรู้ สร้างความมั่นคงทางรายได้และการออม รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอมุมมองทิศทางของสังคมไทยใน ๒๐ ปีข้างหน้าตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่สำคัญคือ มีระบบสวัสดิการที่สมบูรณ์ ให้ประชาชนทั่วไปรวมทั้งผู้ประสบปัญหาทางสังคม ผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส ได้รับการคุ้มครองดูแลอย่างมีศักดิ์ศรี ได้รับการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิรวมทั้งพัฒนากลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มมีการเรียนรู้ พัฒนาในทุกมิติ และพึ่งตนเองได้ ประชาชนมีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มเป้าหมายและสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างความร่วมมือรัฐ เอกชน ประชาชน และระหว่างประเทศที่สมประโยชน์ (Win Win Situation) มีระบบการจัดการทางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาสังคมไทยที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างส่วนราชการ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ค.) ควรเป็นองค์กรอิสระที่ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้องค์กรหลักสามารถเป็นกลไกการกำหนด ควบคุมและกำกับระบบสวัสดิการสังคมของไทยได้อย่างชัดเจน การปรับปรุงมาตรการการเงินการคลัง การพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานและเป็นหลักประกันต่อการเข้าถึงบริการและสิทธิสวัสดิการอย่างทั่วถึง เป็นธรรม

ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

กำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาคนและสังคมเพื่อความอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน” โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดระบบสวัสดิการที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย โดยมี ๒ กลยุทธ์ ได้แก่ สร้างสมดุลระหว่างสวัสดิการถ้วนหน้า (Universal) และแบบมุ่งเป้า (Targeted) และเสริมศักยภาพหุ้นส่วนการพัฒนาด้านสวัสดิการเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดสวัสดิการ (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ๒๕๕๙)

ทิศทางของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

การผลักดัน “การสร้างสวัสดิการที่มั่นคงให้แก่คนไทยทุกคน : การพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก” การจัดทำมาตรฐานค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของคนไทย และการกำหนดเกณฑ์กลุ่มบุคคลที่อยู่ในสภาวะยากลำบากเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือ

๑) กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี ซึ่งคาดการณ์ว่ามีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๘.๓ ล้านคน และมีจำนวนผู้ที่ไม่มียาได้และมีรายได้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี จำนวน ๒.๕ ล้านคน ของกลุ่มดังกล่าว

๒) เกณฑ์การช่วยเหลือ พิจารณาจากเส้นความยากจนด้านอาหาร โดยให้การช่วยเหลือในอัตราร้อยละ ๕๐ ของเส้นความยากจนด้านอาหาร คือ ๗๐๐ บาท ต่อคนต่อเดือน

๓) วิธีการช่วยเหลือ ค้นหาจากผู้ที่มาลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐ ตรวจสอบข้อเท็จจริงและความถูกต้อง ให้ความช่วยเหลือแบบมีเงื่อนไข (Condition Cash Transfer) และนำวิธีการจัดการรายกรณีมาใช้ (Case Management) เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ครบวงจร ให้กลุ่มเป้าหมายสามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ โดยใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รับอนุญาตและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน

๔) ระยะเวลาในการดำเนินงาน เริ่มปีงบประมาณ ๒๕๖๐

๕) ติดตามประเมินผล มีการติดตามประเมินผลเพื่อดูผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน โดยมีกลไกทั้งในระดับพื้นที่ เช่น อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) เจ้าหน้าที่บุคลากรของท้องถิ่น และระดับจังหวัด คือ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ในการติดตามและประเมินผล

การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เสนอขอออกสลากเพื่อการกุศลอุดหนุนกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม แทนการขอรับการสนับสนุนภาษีสุรา – ยาสูบ เนื่องจากผู้แทนกระทรวงการคลังชี้แจงว่าการขอรับการสนับสนุนจากภาษีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไม่สามารถขอรับการสนับสนุนได้ และส่วนการขอใช้เงินกองทุนสลากเพื่อการพัฒนาสังคมกองทุนยังมี เงินไม่มาก กอปรกับพลตรีหญิง คุณหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ รองประธานกรรมการคนที่สอง ให้ข้อมูลว่าคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหลักการแนวทางการพิจารณาออกสลากการกุศลสำหรับโครงการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคม เพื่อเป็นเครื่องมือการจัดสวัสดิการสังคม ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์การสวัสดิการสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม การพัฒนาสังคม และการจัดสวัสดิการสังคมในเชิงพื้นที่และเชิงประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้เกิดประชารัฐ

๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และยังยึดใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน การกำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาคนทุกช่วงวัย การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน การสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้คนทุกช่วงวัยในแผนฯ นี้ เน้นการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ การสร้างโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและบริการสังคมอย่างเสมอภาคโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส การสร้างความมั่นคงทางรายได้และอาชีพกับประชาชน การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ การเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนวัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างคามเข้มแข็งของชุมชน สวัสดิการชุมชน และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

๔. แนวคิดสวัสดิการสังคมและความร่วมมือระหว่างประเทศ

กรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยกับสหประชาชาติ ปี ๒๐๑๒-๒๐๑๖ (United Nation Partnership Framework: UNPAF ๒๐๑๒-๒๐๑๖) โดยมีเรื่องการคุ้มครองทางสังคมเป็นหนึ่งในความร่วมมือเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางสังคม การพัฒนาระบบการช่วยเหลือทางสังคมแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าเส้นความยากจนและกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็ก สตรี ผู้ติดเชื่อเอดส์ การพัฒนาระบบประกันสังคมแก่แรงงานนอกระบบและผู้อยู่นอกระบบแรงงาน และส่งเสริมให้มีระบบการเงินการคลังที่สามารถสนับสนุนระบบสวัสดิการสังคมของประเทศได้อย่างยั่งยืน

แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พ.ศ.๒๕๖๔ (ค.ศ.๒๐๒๑)

มีจุดหมายที่จะทำให้ประชาคมที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อประชาคมอาเซียน มีความครอบคลุม มีความยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน และมีพลวัต วิสัยทัศน์ดังกล่าว เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการสังคม คือการเป็นประชาคมที่มีความครอบคลุมซึ่งส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตในระดับสูง การเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมในโอกาสสำหรับทุกคนและส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนจึงสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานข้ามชาติ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มบุคคลชายขอบ โดยเฉพาะปี ๒ การเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันโดยทุกคนผ่านมาตรการ กลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์และแผนงานภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ด้านการคุ้มครองทางสังคม หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าความปลอดภัยของอาหาร การจัดความยากจน การจ้างงานและงานที่มีคุณค่าและการค้ามนุษย์

กรอบและแผนการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคมระดับภูมิภาค

เป้าหมายคือ เพิ่มพูนความอยู่ดีมีสุข สวัสดิการและความเป็นอยู่ของประชาชนตลอดช่วงชีวิต หลักการสำคัญ การคุ้มครองทางสังคมเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน ด้วยเหตุนี้การดำเนินงานต้องใช้หลักการประสานงานและแบบองค์รวม ด้านการมีส่วนร่วมจากรัฐบาล ภาคเอกชน หุ้นส่วนการพัฒนา ภาคประชาสังคม ผู้ให้บริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เหมาะสม การดำเนินการคุ้มครองทางสังคมควรอยู่บนพื้นฐานของการเคารพเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การส่งเสริม

ความยุติธรรมทางสังคม ความเป็นปึกแผ่นทางสังคม การไม่เลือกปฏิบัติ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ การช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล ความเสมอภาคทางเพศ ความครอบคลุมทางสังคม ความยืดหยุ่นและความพร้อมรับผิด (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ๒๕๕๘)

๕. การประเมินสถานการณ์ด้านการพัฒนางานสวัสดิการสังคม

ก. ปัจจัยภายใน

๕.๑ จุดแข็ง

๑) มีกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และกฎหมายเฉพาะกลุ่มเป้าหมายรองรับการทำงานหลายฉบับ เป็นเครื่องมือการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

๒) มีนโยบายการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมที่มุ่งสู่ “สังคมสวัสดิการปี ๒๕๖๐” และสร้างสวัสดิการถ้วนหน้าที่ชัดเจน

๓) มีกลไกการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมที่ชัดเจนทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

๔) มีภาคีเครือข่ายการทำงานสวัสดิการสังคมที่ร่วมการขับเคลื่อนงานที่เป็นรูปธรรมผ่าน ๔ เสาหลักได้แก่ เสาการบริการสังคม เสาประกันสังคม เสาการช่วยเหลือทางสังคม และเสาการส่งเสริมสนับสนุนผ่านแผนงาน/โครงการที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๕) มีทุนทางสังคมสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรสวัสดิการชุมชน

๖) มีมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมที่สนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดคุณภาพบริการ

๕.๒ จุดอ่อน

๑) โครงสร้างและกลไกการบริหารองค์กรเพื่อการดำเนินงานไม่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติอยู่ในสังกัดของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นต้น

๒) การบูรณาการงานด้านสวัสดิการสังคมระหว่างหน่วยงานยังมีน้อย แต่ละหน่วยงานดำเนินงานโดยยึดกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นหลัก การดำเนินงานมีลักษณะต่างคนต่างทำภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ พันธกิจเฉพาะองค์กร ขาดการกำหนดเป้าหมาย ทิศทางร่วมกัน ส่งผลให้ขาดการประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานร่วมกัน

๓) ระบบฐานข้อมูลการจัดสวัสดิการสังคมไทย ระบบฐานข้อมูลการให้บริการกลุ่มเป้าหมายไม่สมบูรณ์ และไม่สามารถใช้งานได้จริง ทำให้เกิดปัญหาต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนระบบสวัสดิการสังคมระดับประเทศและการขับเคลื่อนงานในระดับปฏิบัติ

๔) ระบบงบประมาณสนับสนุนการขับเคลื่อนสวัสดิการสังคมของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมยังมีน้อย ไม่เพียงพอในการหนุนเสริมการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม ทัวถึงและต่อเนื่อง

๕) ระบบการเงินการคลังไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

๖) บุคลากรของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคม

ข. ปัจจัยภายนอก

๕.๓ โอกาส (O)

๑) รัฐมีนโยบายด้านการจัดสวัสดิการสังคมกับกลุ่มเป้าหมายและผู้มีรายได้น้อยที่ชัดเจนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒) รัฐมีนโยบายและยุทธศาสตร์ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมทางสังคมที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๓) แนวคิดระดับสากลที่ให้ความสำคัญกับฐานสิทธิการคุ้มครองทางสังคมกับการดูแลคนทุกช่วงวัยและทุกคนได้รับหลักประกันขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งแผนงานประชาคมอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับงานสวัสดิการสังคม

๔) กระแสประชาชนเป็นศูนย์กลางทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมทุกภาคส่วน ส่งผลให้บทบาทของภาคีหุ้นส่วนทางสังคมได้รับความสำคัญมากขึ้น

๕) มีกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นแนวทางการกำหนดแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย

๖) มีกองทุนด้านสังคมในการส่งเสริมระบบสวัสดิการสังคมมากขึ้น

๕.๔ ภัยคุกคาม/อุปสรรค (T)

๑) การพัฒนาของสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้ปัญหาสังคมเพิ่มขึ้นและยากต่อการจัดสวัสดิการสังคม

๒) การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและรวดเร็ว เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ดินถล่ม แผ่นดินไหว และสึนามิ ทำให้ปัญหาทางสังคมมีความหลากหลายและซับซ้อน ทำให้ผู้ประสบปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้น แต่ต้องการระบบการดูแลทางสังคมในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

๓) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์แบบส่งผลให้สังคมไทยต้องปรับระบบสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุเพื่อรองรับกับการมีอายุยืนยาวเพิ่มขึ้น การปรับระบบบริการสวัสดิการให้มีความหลากหลายตอบสนองกับความต้องการในแต่ละช่วงวัยของผู้สูงอายุ

๔) การเคลื่อนย้ายแรงงานจากประชาคมโลก ทำให้ประชาชนสามารถไปมาได้สะดวก ส่งผลต่อปัญหาสังคม เช่น การก่อการร้ายข้ามชาติ อาชญากรรม และการค้ามนุษย์

๕) กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดระบบบริโภคนิยม คนรุ่นใหม่สนใจตัวเองมากกว่าสังคม

๖) การทุจริต คอร์รัปชัน การใช้โครงการสวัสดิการสังคมเป็นเครื่องมือทางการเมือง การใช้งบประมาณไม่ตรงกับรายการที่ได้รับอนุมัติจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

๖. วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓

“สังคมไทยร่วมยกระดับระบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม ทัวถึง เป็นธรรม อย่างยั่งยืน”

๗. พันธกิจ

๗.๑ เสริมสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งของระบบสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนทุกคนอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

๗.๒ เสริมสร้างพลังความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการจัดสวัสดิการสังคม

๗.๓ พัฒนากลไกและมาตรการที่มีประสิทธิภาพให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการสังคมและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างยั่งยืน

๗.๔ กำหนดและส่งเสริมการสร้างหลักประกันและมาตรฐานด้านสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน

๘. วัตถุประสงค์

- ๘.๑ เพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนทุกคน
- ๘.๒ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของประชาชนในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๘.๓ เพื่อเสริมสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๘.๔ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบโครงสร้างพื้นฐานของงานสวัสดิการสังคม
- ๘.๕ เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการจัดสวัสดิการสังคมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๙. เป้าประสงค์

- ๙.๑ ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๙.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
- ๙.๓ มีกลไก มาตรการ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม
- ๙.๔ มีบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพที่มีความรู้และเพียงพอในการปฏิบัติงานสวัสดิการสังคม
- ๙.๕ มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๑๐. ตัวชี้วัด

- ๑๐.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าถึงสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน
- ๑๐.๒ จำนวนผู้รับบริการสวัสดิการสังคมที่อยู่ในระบบทะเบียน
- ๑๐.๓ จำนวนผู้ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี ได้รับสวัสดิการสังคมดำรงชีพขั้นพื้นฐาน
- ๑๐.๔ จำนวนองค์กรสวัสดิการชุมชนตำบลที่ได้รับการสนับสนุนเพิ่มขึ้น
- ๑๐.๕ จำนวนองค์กรภาคีเครือข่ายทำหน้าที่การจัดสวัสดิการสังคมมีความรู้ความเข้าใจในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๖ จำนวนสภาองค์กรชุมชนตำบลในทุกจังหวัด มีแผนบูรณาการเครือข่ายองค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน และองค์กรภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการสังคมและสามารถนำแผนไปสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม
- ๑๐.๗ อัตราการเพิ่มขึ้นของโครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๘ อัตราการเพิ่มขึ้นของกิจการธุรกิจเพื่อสังคมด้านการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๙ จำนวนอาสาสมัครที่มีส่วนร่วมของการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น
- ๑๐.๑๐ จำนวนเงินกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจากภาษีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
- ๑๐.๑๑ จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
- ๑๐.๑๒ มีคณะกรรมการบูรณาการและส่งเสริมการลงทุนด้านสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๑๓ ระดับความสำเร็จการผลักดันสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ให้เป็นองค์กรอิสระที่มีกฎหมายรองรับ
- ๑๐.๑๔ จำนวนองค์กรสวัสดิการสังคมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
- ๑๐.๑๕ จำนวนบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น

๑๐.๑๖ มีระบบฐานข้อมูลกลางสวัสดิการสังคม

๑๐.๑๗ ร้อยละของความสำเร็จของแผนปฏิบัติการ ตามแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

๑๐.๑๘ จำนวนโครงการความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกเพิ่มขึ้น

๑๑. ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓

ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนทุกคนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการพัฒนาคนทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ ภายใต้การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมใน ๔ เสาหลัก ได้แก่ การบริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสวัสดิการชุมชนได้ร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการช่วยเหลือทางสังคม เน้นการช่วยเหลือผู้ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี ได้รับสวัสดิการสังคมดำรงชีพขั้นพื้นฐาน สำหรับการรับบริการทางสังคมเน้นการให้สิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น เช่น เงินอุดหนุน ๖๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับเด็กแรกเกิด - ๓ ปี การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อให้มีสวัสดิการชีวิตอย่างยั่งยืน

๑๑.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างการรับผิดชอบต่อสังคมและเสริมสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม สนับสนุนพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคม ได้แก่ องค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนรวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) เป็นกลไกสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสวัสดิการสังคมขององค์กรธุรกิจเอกชน ส่งเสริมให้สภาองค์กรชุมชนตำบลจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและระหว่างภาครัฐและเอกชน การบูรณาการการดำเนินงานรวมทั้งส่งเสริมให้องค์การเอกชนลงทุนในโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและกิจการเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๑๑.๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการเงิน การคลังและการระดมทุนเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการเงินการคลังทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นที่เอื้อต่อการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม และการนำมาใช้ในการจัดสวัสดิการสังคม โดยการปฏิรูประบบภาษีเพื่อนำเงินมาใช้ในการกระจายกลับในรูปสวัสดิการให้ประชาชน การเพิ่มงบประมาณด้านสวัสดิการสังคมและการนารายได้ เช่น ขอออกสลากเพื่อการกุศลอุดหนุนกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม มาสนับสนุนกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเป็นเครื่องมือการจัดสวัสดิการสังคมทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรสวัสดิการสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการสังคมในเชิงพื้นที่และเชิงประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้เกิดประชารัฐการให้กองทุนด้าน

สังคมตามกฎหมายต่างๆ มีงบประมาณที่มากพอในการดำเนินงาน การส่งเสริมการระดมทุนในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการสร้างมาตรการจูงใจและการยกย่องเชิดชูเกียรติ

๑๑.๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับการยกระดับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ช.) เป็นองค์กรอิสระเพื่อเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการบริการและการปฏิบัติของบุคลากรและหน่วยงาน ให้บริการด้านสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการให้หน่วยงานบริการสวัสดิการสังคมทุกหน่วยงานโดยเฉพาะท้องถิ่นมีผู้มีความรู้ด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม

ในส่วนของการบริหารจัดการนั้น เน้นสร้างความพร้อมของกลไกการปฏิบัติงานสวัสดิการสังคมในทุกระดับ การจัดทำระบบข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงถึงข้อมูลผู้รับบริการ การถ่ายโอนงานและการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทนรัฐ การสร้างความเข้าใจในงานสวัสดิการสังคม รวมทั้งการพัฒนาตัวชี้วัดในงานสวัสดิการสังคม

๑๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมภายใต้แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พ.ศ.๒๕๖๘ (ค.ศ.๒๐๒๕) กรอบและแผนการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคมระดับภูมิภาค และพันธกรณีต่างๆ ในระดับนานาชาติ การพัฒนากลไกและโครงการความร่วมมือต่างๆ ทั้งการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม การคุ้มครองทางสังคม การศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ การปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับความร่วมมือเชิงประเด็นและกลุ่มเป้าหมายในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

บทที่ ๓

รายละเอียดแผนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

วิเคราะห์สถานการณ์ SWOT จังหวัดสระบุรี

จุดแข็ง S

๑. องค์กรเครือข่ายภาคประชาชนมีความเข้มแข็งมีศักยภาพในการจัดสวัสดิการสังคมเชิงรุก
๒. มีองค์กรภาครัฐกิจที่มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพเพียงพอที่จะสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัด
๓. มีทุนทางวัฒนธรรมประเพณี ชาติพันธุ์ ที่หลากหลายและประชาชนหันมาให้ความสนใจและนำมาเชื่อมโยงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

จุดอ่อน W

๑. อปท.ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่มีมากกว่าสวัสดิการที่กฎหมายกำหนด
๒. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานมีน้อยขาดความเชื่อมโยงกัน
๓. ฐานข้อมูลโดยเฉพาะข้อมูลด้านสังคมยังไม่เป็นระบบ/ขาดประสิทธิภาพ
๔. ภาคส่วนต่างๆยังมองว่าการจัดสวัสดิการสังคมเป็นภารกิจหน่วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

โอกาส O

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
๒. นโยบาย”ประชารัฐ”ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมความเข้มแข็งในแต่ละพื้นที่
๓. ภาคประชาชนและภาคธุรกิจมีความสนใจดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมมากขึ้น
๔. กระแสสังคมเรื่องภูมิปัญญา/สุขภาพ/ธรรมชาติ/เศรษฐกิจพอเพียง เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนมากขึ้น

ภัยคุกคาม T

๑. ผลกระทบจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
๒. ภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงซับซ้อนเพิ่มขึ้น
๓. ผลกระทบจากการส่งเสริมภาคการผลิตอุตสาหกรรมก่อให้เกิดผลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์

“จังหวัดสระบุรีมีระบบสวัสดิการสังคมทั่วถึงเป็นธรรมประชาชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
๒. เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายในการจัดสวัสดิการสังคม
๓. พัฒนากลไกและมาตรการที่มีประสิทธิภาพให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการสังคมได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างระบบสวัสดิการทุกช่วงวัยอย่างทั่วถึงและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการพัฒนาคนทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ ภายใต้การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมใน ๔ เสาหลัก ได้แก่ การบริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสวัสดิการชุมชนได้ร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการช่วยเหลือทางสังคม เน้นการช่วยเหลือผู้ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี ได้รับสวัสดิการสังคมดำรงชีพขั้นพื้นฐาน สำหรับการรับบริการทางสังคมเน้นการให้สิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น เช่น โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด – ๓ ปี ๖๐๐ บาทต่อเดือน การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อให้มีสวัสดิการชีวิตอย่างยั่งยืน การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมควรพิจารณาให้ครอบคลุมถึงผู้ไร้สัญชาติ ความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง การเอาเปรียบต่อเด็กในทางเศรษฐกิจและทางเพศ รวมทั้งการค้ามนุษย์

๑.๑ เป้าประสงค์

-ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

๑.๒ กลยุทธ์

- ๑) เร่งรัดการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในเรื่องสิทธิประโยชน์ของแต่ละช่วงวัยตามกฎหมายกำหนด
- ๒) เสริมสร้างรายได้แก่กลุ่มเป้าหมาย
- ๓) เสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตแก่เด็กและเยาวชนในการป้องกันยาเสพติดและแท้งก่อนวัย
- ๔) สร้างเสริมสุขภาพประชาชนทุกกลุ่มวัย

๑.๓ แผนงาน

- ๑) พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครพัฒนาสังคมฯ (อพม.) ในการสื่อสารและถ่ายทอด
- ๒) ส่งเสริมอาชีพกลุ่มคนพิการ ผู้สูงอายุ(ติดสังคม)และคนด้อยโอกาส
- ๓) พัฒนาศักยภาพแกนนำเด็กและเยาวชนในการป้องกันยาเสพติดและการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
- ๔) ส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย
- ๕) เฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อในชุมชน
- ๖) พัฒนาสมรรถภาพคนพิการและผู้สูงอายุติดเตียง

๑.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวน อพม.ที่ผ่านการอบรมด้านสิทธิประโยชน์
- ๒) ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการอบรม
- ๓) ร้อยละของเยาวชนที่ผ่านการอบรม
- ๔) จำนวนประชาชนทุกกลุ่มวัยที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพ
- ๕) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีแผนการเฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อ
- ๖) ร้อยละคนพิการ/ผู้สูงอายุติดเตียงที่ได้รับการฟื้นฟู

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างระบบสวัสดิการทุกช่วงวัยอย่างทั่วถึงและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
เป้าประสงค์ ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

กลยุทธ์	แผนงาน	ตัวชี้วัดรายปี	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑.เร่งรัดการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ในเรื่องสิทธิประโยชน์ของแต่ละ ช่วงวัยตามกฎหมายกำหนด	-พัฒนาศักยภาพอาสาสมัคร พัฒนาสังคมฯ(อพม.) ในการ สื่อสารและถ่ายทอด	-ร้อยละ อพม.ที่ผ่าน การอบรมด้านสิทธิ ประโยชน์	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	พมจ./อปท./สสจ.
๒.เสริมสร้างรายได้ให้แก่ กลุ่มเป้าหมาย	-ส่งเสริมอาชีพกลุ่มคนพิการ ผู้สูงอายุ(ติดสังคม)และคนด้อย โอกาส	-ร้อยละของ กลุ่มเป้าหมายที่ผ่าน การอบรม	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	พมจ./อปท./สสจ./ รง.,กศน.,กษ
๓.เสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตแก่ เด็กและเยาวชนในการป้องกัน ปัญหายาเสพติดและท้องก่อนวัย	-พัฒนาศักยภาพแกนนำเด็กและ เยาวชนในการป้องกันยาเสพติด และการป้องกันการตั้งครรภ์ใน วัยรุ่น	-ร้อยละของเยาวชนที่ ผ่านการอบรม	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	ตร./ศรจ./สสจ./ พมจ./อปท./วธ
๔.สร้างเสริมสุขภาพประชาชน ทุกกลุ่มวัย	-ส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน ทุกกลุ่มวัย -เฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อใน ชุมชน -ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและ ผู้สูงอายุติดเตียง	ร้อยละของประชาชน ทุกกลุ่มวัยที่ได้รับการ ส่งเสริมสุขภาพ -ร้อยละของหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีแผนการเฝ้า ระวังป้องกันโรคติดต่อ -ร้อยละคนพิการ/ ผู้สูงอายุติดเตียงที่ได้รับ การฟื้นฟู	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	พมจ./อปท./สสจ/ ศพอส.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม สนับสนุนพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคม ได้แก่ องค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรธุรกิจเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของทุกภาคส่วน รวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) เป็นกลไกสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสวัสดิการสังคมขององค์กรธุรกิจเอกชน ส่งเสริมให้สภาองค์กรชุมชนตำบลจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและระหว่างภาครัฐและเอกชน การบูรณาการการดำเนินงานรวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรเอกชนลงทุนในโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและกิจการเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๒.๑ เป้าประสงค์

-มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

๒.๒ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมแกนนำกลุ่ม/องค์กรชุมชนจิตอาสาดูแลกันในชุมชน
- ๒) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๓) ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการชุมชน

๒.๓ แผนงาน

- ๑) พัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่ายในการจัดทำโครงการฯในชุมชน
- ๒) สร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดสวัสดิการในชุมชน
- ๓) สร้างการมีส่วนร่วมกับปราชญ์ชาวบ้านในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นจากรุ่นสู่รุ่น

๑.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนโครงการด้านสวัสดิการสังคมที่จัดทำขึ้นในชุมชน
- ๒) จำนวนกลุ่ม/องค์กรหรือหน่วยงานที่มีแผนการจัดสวัสดิการชุมชน
- ๓) จำนวนปราชญ์ชาวบ้านที่เข้าร่วมในโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง

เป้าประสงค์ มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์	แผนงาน	ตัวชี้วัดรายปี	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑.ส่งเสริมแกนนำกลุ่ม/องค์กร ชุมชนจิตอาสาดูแลกันในชุมชน	-พัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่าย ในการจัดทำโครงการฯในชุมชน	-ร้อยละของจำนวน กองทุนสวัสดิการ สังคมที่จัดทำขึ้นใน ชุมชน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	อปท./พมจ./พอช.
๒.เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการ จัดสวัสดิการสังคม	-สร้างความร่วมมือจากทุกภาค ส่วนในการจัดสวัสดิการในสังคม	-ร้อยละของจำนวน กลุ่ม/องค์กรหรือ หน่วยงานที่มี แผนการจัด สวัสดิการสังคม	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	อปท./พมจ./พอช.
๓.ส่งเสริมให้องค์กรเอกชนมีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรมความ รับผิดชอบต่อสังคม และกิจการ สังคม	-การส่งเสริมการจัดกิจกรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน สวัสดิการสังคม	-อัตราการเพิ่มขึ้น ของกิจการธุรกิจ เพื่อสังคมด้านการ ส่งเสริมการจัด สวัสดิการสังคม	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	พมจ./อปท./องค์กร/ เอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการจัดการด้านบริการสวัสดิการสังคมที่มีมาตรฐาน

ให้ความสำคัญกับการยกระดับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการบริการและการปฏิบัติของบุคลากรและหน่วยงานให้บริการด้านสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการให้หน่วยงานบริการสวัสดิการสังคมทุกหน่วยงานโดยเฉพาะท้องถิ่นมีผู้มีความรู้ด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม

ในส่วนของการบริหารจัดการนั้น เน้นสร้างความพร้อมของกลไกการปฏิบัติงานสวัสดิการสังคมในทุกระดับ

๓.๑ เป้าประสงค์

-มีกลไกมาตรการและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

๓.๒ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาบุคลากรในด้านการบริการสวัสดิการสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) ส่งเสริมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและประเมินผลในการจัดสวัสดิการสังคม

๓.๓ แผนงาน

- ๑) พัฒนาทักษะในการจัดบริการที่ได้มาตรฐาน
- ๒) พัฒนาการเรียนรู้การจัดบริการสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง
- ๓) จัดทำเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดบริการสวัสดิการสังคมแบบมีส่วนร่วม
- ๔) อบรมการทำวิจัยและประเมินผลการจัดสวัสดิการทุกช่วงวัย
- ๕) จัดประชุมวิชาการและนำเสนอผลการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมในระดับจังหวัด

๓.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของบุคลากรที่มีทักษะการให้บริการที่ดี
- ๒) ร้อยละของเกณฑ์ที่กำหนดถูกนำไปใช้ได้จริง
- ๓) จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรม
- ๔) จำนวนเรื่องของงานวิจัยด้านสวัสดิการสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการจัดการด้านบริการสวัสดิการสังคมที่มีมาตรฐาน
เป้าประสงค์มีกลไกมาตรการและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์	แผนงาน	ตัวชี้วัดรายปี	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑. พัฒนาบุคลากรในด้านการบริการสวัสดิการสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ	-พัฒนาทักษะในการจัดบริการที่ได้มาตรฐาน -พัฒนาการเรียนรู้การจัดบริการสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง	-จำนวนบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	พมจ./บพด/สศญ/อปท/ศคค
๒. ส่งเสริมองค์กรด้านสวัสดิการสังคมให้มีมาตรฐานด้านการจัดสวัสดิการสังคม	-พัฒนาองค์กรให้มีมาตรฐานด้านการจัดบริการสวัสดิการสังคม	-จำนวนองค์กรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสวัสดิการสังคม	๕	๕	๕	๕	๕	พมจ./กสค.
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและประเมินผลในการจัดสวัสดิการสังคม	-อบรมการทำวิจัยและประเมินผลการจัดสวัสดิการทุกช่วงวัย -จัดประชุมวิชาการและนำเสนอผลการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมในระดับจังหวัด	-จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรม -จำนวนเรื่องขอ งานวิจัยด้านสวัสดิการสังคม	๓๐ ๕	๔๐ ๕	๕๐ ๕	๖๐ ๕	๗๐ ๕	พมจ./สสว/สสจ/อปท

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

การจัดทำระบบข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงถึงข้อมูลผู้รับบริการ การถ่ายโอนงานและการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทนรัฐ การสร้างความเข้าใจในงานสวัสดิการสังคม รวมทั้งการพัฒนาตัวชี้วัดในงานสวัสดิการสังคม

เป้าประสงค์

- ระบบฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมทุกช่วงวัยที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
- ๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
- ๓) พัฒนาระบบเครือข่ายฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคม

แผนงาน

- ๑) พัฒนาโปรแกรมให้พร้อมรองรับการจัดการฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมทุกช่วงวัย
- ๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม
- ๓) บูรณาการระบบเครือข่ายในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนโปรแกรมที่ได้รับการพัฒนารองรับฐานข้อมูล
- ๒) ร้อยละของบุคลากรที่สามารถใช้โปรแกรมได้
- ๓) ร้อยละขององค์กรเครือข่ายมีการเชื่อมโยงข้อมูลสวัสดิการสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
เป้าประสงค์ ระบบฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมทุกช่วงวัยที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

กลยุทธ์	แผนงาน	ตัวชี้วัดรายปี	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	-พัฒนาโปรแกรมให้พร้อมรองรับการจัดการฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมทุกช่วงวัย	-จำนวนโปรแกรมที่ได้รับการพัฒนา รองรับฐานข้อมูล	๓	๕	๗	๙	๑๑	กสค./พมจ./อปท.
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	-พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม	-ร้อยละของบุคลากรที่สามารถใช้โปรแกรมได้	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	พมจ./อปท./องค์กร เครือข่าย
๓. พัฒนาระบบเครือข่ายฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคม	-บูรณาการระบบเครือข่ายในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม	-ร้อยละขององค์กรเครือข่ายมีการเชื่อมโยงข้อมูลสวัสดิการสังคม	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	พมจ./อปท./องค์กร เครือข่าย/

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ จังหวัดสระบุรี โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ได้ดำเนินการจัดเวทีสมัชชาสวัสดิการสังคม ประจำปี ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาและยกร่างแผนสวัสดิการสังคม จังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔) โดยมีผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาคธุรกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสาธารณประโยชน์ กองทุนสวัสดิการชุมชน อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ชมรมผู้สูงอายุ คลังปัญญา ผู้สูงอายุจังหวัดสระบุรี รวมทั้งสิ้น ๗๐ คน

การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการจังหวัดสระบุรี

จังหวัดสระบุรี โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระบุรี ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)

